

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehná.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed. Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 44.

Saturday November 19, 1988 (Sobota 19.11.1988)

Symposium Československo 88"

Výročí 70 let Československé republiky - jako výzva k zamyšlení o minulosti, přítomnosti a budoucnosti - nejen Československa, ale celé Evropy - se mělo prodebatovat na mezinárodním vědeckém symposiu, nazvaném „Československo 88", v Praze ve dnech 11. až 13. listopadu 1988. Jak již bylo oznámeno v západním tisku - seminář byl čs. úřady prohlášen za „ilegální", přesto,

že řada zahraničních účastníků se do Prahy dostavila.

Pořadatelé symposia byly: Charta 77, Demokratická iniciativa, Nezávislé mírové sdružení, Jazzová sekce a SPUSA (Společnost přátel USA). Ve středu 9. listopadu a ve čtvrtek 10. listopadu policie zadržela 20 aktivistů, kteří symposium pořádali. Zadrženi byli: Václav Benda, Stanislav Devátý, Jiří Dienstbier, Jiří Hájek, Miloš Hájek, Bohumír Janát, Luboš Dobrovský, Eva Kanfůrková, Petr Uhl, Jaroslav Šabata, Ladislav Lis a další. Někteří byli

v domácím vězení - (Rudolf Batek, Ladislav Hejdaček, Radim Palouš) - protože byli nemocní. Václav Havel byl v té době někde „v úkrytu". Policie prohlásila, že ti, co jsou v domácím vězení, budou „propuštěni" v pondělí 14.11. - totéž pravděpodobně platilo i pro ty, kteří byli v celách předběžného zadržení.

V pátek 11.11.1988 se do hotelu Paříž v Praze dostavilo 16 západních účastníků symposia a 3 čs. účastníci, kteří nebyli zadrženi. Václav Havel, který se do hotelu dostavil, měl možnost prohlásit symposium za „zahájené". Hned nato byl však policií zadržen a odvezen. Z hotelu Paříž se měli účastníci symposia odebrat do Slovanského domu, kde pořadatelé symposia najali místnost. Ta byla policií zapečetěna.

Mezi cizími účastníky symposia byl býv. holandský min. zahraničí Max Van Der Stoel, dále Lord Avebury, předseda Britského helsinského komitétu, spisovatel Kurt Vonnegut a Gerald Nagler, výkonný ředitel Mezinárodní helsinské federace pro lidská práva. Čs. úřady neudělily vstupní visa některým dánským, britským a západoněmeckým účastníkům, jako ku příkladu vydavateli časopisu „Die Zeit".

Podle zpráv v západním tisku, pořadatelé symposia a zahraniční účastníci se pak snažili sejít se pro tento účel v soukromém bytě. Policie však kontrolovala vstup do bytu a žádní čs. účastníci nebyli do bytu připuštěni. Západní hosté se poté odebrali na holandské velvyslanectví, kde o akci čs. úřadů informovali několik západních velvyslanců a dalších diplomatů, kteří se tam za tím účelem sešli. Proti postupu čs. policie bude vydán protest.

Mezitím však na Následné konferenci CSCE ve Vídni bylo proti postupu čs. úřadů protestováno těmito delegacemi: Spojených států, Kanady,

Holandska, Norska a Dánska.

Vzhledem k tomu, že čs. úřady jsou známy svou „laskavostí", postarali se zahraniční účastníci o to, aby se ve Vídni v Rakousku konalo paralelní symposium o Československu, a to ve dnech 12., 13. a 14. lis-

topadu 1988, kde byly prodebatovány příspěvky připravené pro tento seminář, které nebylo možno projednat v Praze. Toto setkání bylo zakončeno tiskovou konferencí v pondělí 14. listopadu 1988.

-afa-

BLAHOPŘÁNÍ ČLENŮ „SPUSA" Z ČESKOSLOVENSKA, NOVĚ ZVOLENÉMU US PRESIDENTU GEORGE BUSHOVI

Mezi prvními gratulanty, kteří poslali dopis nově zvolenému prezidentu Spojených států, George Bushovi, jsou členové Společenství přátel USA z Československa. Ve svém dopise z 9. listopadu 1988, píš:

Vážený pane presidente:

přestože jsme bezvýznamní občané Československa, cítíme, že i my můžeme přispět k rozvíjení vztahů mezi národy; proto jsme se sdružili v nezávislém Společenství přátel USA s cílem zbourat umělé vytvořené obrazy nepřátel a pomáhat tak k obnovení tolik potřebné důvěry mezi občany Československa a Spojených států. I my jsme dospěli k názoru, že nikoliv zbrojení má za následek nedůvěru, ale naopak - nedůvěra má za následek zbrojení.

Jsme hluboce přesvědčeni, že důvěru mezi národy lze vybudovat jen a pouze na důsledném respektování práv a svobod jednotlivců kdekoli na světě. I my jsme hluboce přesvědčeni o tom, že člověk je obdařen jistými nezadatelnými právy, která vyjadřuje Deklarace nezávislosti Spojených států, že totiž každý člověk má právo na život, na svobodu a na budování svého vlastního štěstí.

Pane presidente, jsme nepatrnými součástkami naší planety, ale přesto si dovoluujeme i my blahopřát Vám k Vašemu zvolení za prezidenta Spojených států amerických a vyjádřit naději, že budete pokračovat v mírutvorné politice založené na prosazování lidských a občanských práv kdekoli na světě.

K tomu Vám i Vaším spolupracovníkům přejeme hodně trpělivosti, vytrvalosti a hlavně hodně úspěchů. Bůh Vám zehnej!

S hlubokou úctou za SPUSA

Ing. Petr Bartoš Pavel Jungman Bedřich Koutný
Stanislav Devátý Ing. Tomáš Hraňáček Jiří Devátý

Vznik amerického „Dne děkuvzdání" Stvořiteli všehomíra za sklizenou úrodu kladou Američané už do r. 1621, kdy obyvatelé „Plymouth Colony" v New England se poprvé sešli s domorodými Indiány, aby při společné hostině poděkovali Bohu za všechna obdržená dobrodíní. V r. 1789 president Washington nařídil celonárodní Den děkuvzdání za odhlasování a přijetí Americké konstituce. President Lincoln prohlásil 3. října 1863, že „Thanksgiving Day" se má slavit každoročně vždy ve čtvrtek v posledním týdnu listopadu, a že si má uchovat svůj náboženský obsah vděčnosti. V r. 1941 US Kongres definitivně odhlasoval oslavu amerického posvěcení vždy na 4. čtvrtek v listopadu. - Kanada nyní slaví každoročně Den děkuvzdání 2. pondělí v říjnu.

VŠEM ČTENÁŘŮM A PŘEDPLATITELŮM
HLASU NÁRODA
VŠEM NAŠIM KRAJANŮM, PŘÁTELŮM
A DOBRODINCŮM PŘEJEME
PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
AMERICKÉHO DNE DĚKŮVZDÁNÍ
V KLIDNÉ RODINNÉ POHODĚ.

Redakce a aministrace

Sloupek informací

**o jedné dnes důležité postavě
v Kremlu,
kterou by měli členové US kongresu,
senátu i nové administrace
zevrubně studovat a pozorovat,
aby jasně věděli, s kým ve skutečnosti
jednají.**

Tento zajímavý článek, který napsala Jeane Kirkpatricková, bývalá velvyslankyně USA u OSN, vyšel v chicagském týdeníku, vycházejícím ve španělské řeči, zvaném „La Raza“, v čísle týdnu od 27. října do 2. listopadu 1988. Zde podáváme jeho překlad.

Kdo řekl: „Původ severoamerické touhy, vlastnit svět, má své hluboké kořeny v jeho sociální soustavě?“

a) Donald Trump, když vysvětloval, proč chtěl koupit Buckinghamský palác, nebo

b) Alexander Yakovlev, když vysvětloval, proč chtěl Donald Trump koupit Buckinghamský palác?

Kdo řekl: „Veškerá činnost Ronalda Reagana je založena na fanatismu a na nenávisti vůči

socialismu a vůči pokrokovým zemím?“

a) Manuel Antonio Noriega ve své řeči před panamskou Národní gardou, či

b) Alexander Yakovlev, když vysvětloval, proč Reagan podepsal smlouvu FNI o nukleárních střelách středního dopalu?

Kdo řekl: „Marxisté nezapomněli na to, že násilí musí nevyhnutelně doprovázet totalitní pád kapitalismu a zrození socialistické společnosti? Takové násilí naplní celé údobí světových dějin, jednu celou éru různými druhy válek, válkami imperialistickými i civilními. Tato epocha obrovských převratů už začala... je to pouze začátek?“

a) Michail Gorbačov při rozhovoru s Tomem Brokaw z americké TV stanice NBC, nebo
b) Alexander Yakovlev, přímo citující Vladimíra Lenina?

Odpověď na všechny tyto

otázky je: „Světověznámý „reformní“ vůdce Yakovlev, pravá ruka Gorbačova a po Dobryninovi jeho poradce pro severoamerické záležitosti... a od provedení poslední čistky osobní dozorce nad vedením mezinárodní politiky SSSR“!

Yakovlev, stejně jako Gorbačov, vyšel ze zápasu v Kremlu se značným zvýšením své osobní moci. Ještě před odchodem Anatoly Dobrynina do výslužby se stal předním poradcem Gorbačova v severoamerických záležitostech. Často byl přítomen při rozhovorech Gorbačova s prominentními americkými vládními osobnostmi; s Gorbačovem také přijel do Washingtonu, aby byl přítomen při vrcholné konferenci. Znovu si tedy připomeňme, že po odchodu Dobrynina do výslužby se stal v Kremlu přední autoritou o severoamerických záležitostech.

Nyní je třeba říci více o tomto člověku, který studoval v USA na universitě Columbia, pak byl činný v různých školách a vydavatelstvích sovětské komunistické strany, a v letech 1973-1983 zastával funkci sovětského velvyslance v Kanadě. Yakovlev je také autorem jedné knihy o Spojených státech, jejíž sugestivní titul je „Na pokraji propasti: od Trumana až po Reagana. Naučení o skutečnosti nukleární éry.“ Anglický překlad této knihy, vydaný v Moskvě péčí „Progress Publishers“ vyšel v r. 1985; v tomto se ještě pojednává o prezidentských volbách v USA v r. 1984.

Nebezpečný muž č. 1

I když přiznáme, že Yakovlev je v první řadě členem komunistické strany a teprve potom dějepiscem, a že tedy asi v první řadě psal z politických pohnutek, jeho kniha je dostatečně nová a ukazuje jeho skutečný postoj, abychom jej brali vážně. Můžeme předpokládat, že v této jeho knize se věrně zrcadlí postoj autora vůči Spojeným státům a vůči ostatnímu světu. Proto je svrchovaně závažné jeho nesmírné, téměř drzé nepřátelství, zřejmé z této knihy, vůči společnosti, kultuře, politice a zahraniční politice Spojených států.

Jeho názory na USA

Yakovlev se domnívá, že Američané, od dob John Wayne-ho až k Jimmy Carterovi, jsou prostoduší, ne-li přímo primitivní, často násilní a všelijak zlomyslní ve svých vztazích k ostatnímu světu. Yakovlev pohrdá společností a zřízením Spojených států a považuje nás za trvanlivě zkažené

a podvodné. Říká například: „Skutečnost je taková, že musíme jednat se zemí, kde svoboda je potlačena, kde násilí kvete a unie pracovníků jsou pronásledovány; kde tisk slouží jen zájmům velkých podniků, a kde základní lidská práva jsou jednotlivcům upírána.“

Podle mínění Yakovleva Spojené státy se podobají obrovskému vojensko - průmyslovému komplexu, který hledá pouze velké výdělky. Volby prý nejsou nic jiného než obyčejná maškaráda; „volební rutina je v USA dobře známou komedií, která je spíše nudná. Je to divadlo předváděné lidem, kteří dobře nevědí, co demokracie vůbec znamená...“

Yakovleva tedy vůbec nepřekvapuje to, že v letech 1980 a 1984 byl zvolen prezidentem Spojených států herec, a ještě méně prý překvapuje, že byl ke své funkci vybrán skupinou milionářů z Kalifornie.

Podle mínění Yakovleva všechny činy Ronalda Reagana jsou charakterisovány „fanatismem a osobní nenávistí vůči socialismu“. Politický program republikánské strany prý potvrdil Yakovlevovo mínění, že „Reaganova mírová rétorika není nic jiného než nestydaté pokrytectví a primitivní demagogie“. Severoamerická veřejnost prý byla podrobena „mytí mozků“ a ti, kteří veřejnost informují, jsou příliš zkažení, než aby mohli vykonávat počestnou práci. Dějiny Spojených států a jejich dějepisci, jejich politika a politická věda, jejich noviny a jejich novináři, jsou prý otroky zkaženého amerického systému.

„Buržoasní politická věda je zcela zřetelně a jen výlučně zaměřena na službu kapitalistickému systému a není si vědoma své sociální zodpovědnosti“, říká Yakovlev doslova a pak pokračuje: „Lhostejnost, sobectví a individualismus se u Američanů udržují pod korouhví ochrany jednotlivce... Všechno se koná pouze pro povzbuzování sobectví, lakomství, hromadění bohatství a kultu peněz a majetku.“

Yakovlevovo nepřátelství vůči Spojeným státům je nes-

miřitelné, nenávistné, nevyčerpatelné, trpké a pomstychtivé. Jeho analýza a vysvětlování „imperialismu“ Spojených států je stejně pravověrné a téměř stejně mělké jako byla analýza Leninova a Stalinova. Yakovlev sice neříká „naplno“, jako vyřikoval v OSN Nikita Chruščov „my vás pohřbíme“, avšak se stejným přesvědčením předpovídá náš „nezadržitelný pád“ a tvrdí, že „buržoasní společnost už trpí svůj poslední smrtelný záchvat.“ Více smyslu má však jeho opětovné zdůraznění „naprosté neslučitelnosti kapitalismu a socialismu“

Ani Gorbačovovy reformy tedy dosud mezinárodní komunismus nezměnily...

V myšlenkách vyjádřených v Yakovlevově knize, není nic nového, a také tam nejsou žádné stopy po nějaké revizi idejí, potřebě demokratizace komunistických režimů, ani o tom, že by přiznával existenci nějakých společných hodnot či aspoň společného údělu pro celé lidstvo. Pouze tam je dogmatické opakování tvrzení o brzké porážce kapitalismu.

Možná, že Yakovlev už mezitím změnil svůj názor o některých idejích, vyjádřených ve své knize „Na pokraji propasti“. Nejspíše ale asi, že ne. Možná na tom mnoho nezáleží, protože dělat politiku a psát knihy jsou dva velmi odlišné druhy činnosti.

Noví myslitelé v Kremlu, včetně Gorbačova, rehabilitovali Nikolaje Bukharina a přitom citují s úctou některé Stalinovy texty; tím dávají najevo, že jim na idejích mnoho nezáleží. Na druhé straně by bylo velmi důležité, aby ti Severoameričané, kteří jednají se sovětskými vládci, si přečetli a dobře promysleli knihu, kterou sepsal člověk, který dnes zasedá po pravici Michaila Gorbačova, a je-li tento upřímný a nebude-li přitom dost opatrný, Yakovlev - nezmění-li se - bude ještě dlouho schopen najít v GPU a v armádě své stoupence, aby se Gorbačova zbavil. Neudělá to však dříve, nežli naivní Západ nepomůže svým přechočně půjčovaným kapitálem postavit SSSR aspoň trochu na nohy!

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Tydeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním krahem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overses per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. ...

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, IL. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

November 19, 1988 — Vol. XIII. No. 44.

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá služba česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a strůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

V Praze vycházejí
cyklostylem
úředně nedovolené
„Lidové noviny“

DOSUD veřejně

Z 1. stránky jejich 9. čísla z
měsíce září jsme z nich pro Vaši
informaci opsalí tohle-

XXXXX

Nepočítáme-li značnou nerovnováhu policie a její zásahy proti rozšiřování různých letáků už 15. a 17. srpna, začalo všechno v sobotu. Na Prahu se snesl nepřijemný déšť. Po Václavském náměstí kroužila policejní auta krátkovlnně spojená s nehybnými muži na chodnících, v podchodech a ústích pasáží. A zatímco v kavárnách navzdory tomu napětí poklidně seděli turisté, v horní části náměstí se mnozí dorozumívali očima. Kdo vykročí jako první a zdolá těch několik metrů strachu?

Jedenadvacátý srpen - Praha 1988

V 19 hodin to bylo jasné. K prvnímu u sv. Václava se přidal druhý a během několika minut se sbíhlo asi dvě stě lidí. Zpívali hymnu a pak se krytí clonou deštníků začali mezi sebou bavít. Rozpaky a podezřívavost brzy zmizely a po neúspěšném zákroku policie proti mladému Slovákovi, který předčítal Pakt o lidských právech, lidé mluvili už docela normálně. O událostech před dvaceti lety a také o dnešku. Lidé se dohodli, kdy a kam půjdou v neděli, a řekli si, že takhle se scházet a povídat si je potřebné a důležité. A určili poslední sobotu každého měsíce v 19 hodin za čas a místo důkladného klabu sv. Václava.

V Neděli to začalo právě tak. Jenže už po obědě a přišlo daleko více lidí. Co z toho vzešlo, je všeobecně známé. Ale dejme slovo přímým účastníkům, členům Nezávislého mírového sdružení. Nejen proto, že byli u všeho od začátku, ale také proto, že řada z nich byla během pozdější demonstrace středem pozornosti bezpečnostních orgánů. Někteří z nich jsou perzekuováni dodnes.

„...dne 21. srpna v odpoledních hodinách v blízkosti sochy sv. Václava... došlo bez povolení... k postupnému srocování většího počtu osob na základě toho, že Tomáš Dvořák a Hana Marvanová zde pronášeli verbální projevy. Na základě jednání jmenovaných pak značné množství osob pokračovalo ve večerních až nočních hodinách... v průvodu po městě... přičemž došlo k

hrubému narušení veřejného pořádku...“

HANA MARVANOVÁ, právnička, 25 let

Co říkáš jako právnička citovanému odůvodnění tvého trestního stíhání pro údajné výtržnictví?

Odůvodnění je absurdní, nedostatečné a po právní stránce nemůže obstát. Ovšem, co může dnes u nás v případě soudu tohoto druhu právně obstát?

Co na tebe udělalo v neděli největší dojem?

Největší dojem na mne neudělala samotná demonstrace a počet lidí, ale to, že se nahlas mluvilo a že lidé diskutovali. Přitom se mluvilo o věcech, o nichž jsem si myslela, že většinu lidí už nezajímají. Pro mne bylo největším zážitkem pozorovat, jakou moc má otevřené a nahlas pronesené slovo.

Jakou roli sehrála skutečnost, že diskusi začali v neděli lidé z Nezávislého mírového sdružení?

Významné bylo, že jsme před lidmi mohli vystoupit s něčím, co máme za dobu své činnosti promyšlené. Že jsme měli jasné formulovaný návrh, jak tento problém řešit. Neomezili jsme se na pouhé kritizování stavu věcí.

O čem jste hovořili?

V podstatě jsme lidi seznámili s programem Nezávislého mírového sdružení. Na základě toho se ke Sdružení připojilo na

místě asi třicet lidí a další se stále připojují. Konkrétně jsme hovořili např. o náhradní vojenské službě nebo o tom, že mir je více nežli stav bez zbraní.

Co tím myslíš?

Svobodný a důstojný život.

TOMÁŠ DVOŘÁK, dělník 23 let

Proč jsi tam vlastně šel?

V podstatě mě na Václavské náměstí vyhnala zvědavost. Přece jenom to letos bylo kulaté výročí, něco očekával snad každý, jenomže nikdo nevěděl co. Myslel jsem si, že se k sv. Václavovi ani nedostanu, že všechno bude uzavřené, tak jsme šli s kamarádem jakoby do kina, abychom se v případě potřeby mohli prokázat lístkem. Že se nakonec sejde tolik lidí, to mě nenapadlo ani ve snu.

Jak to v současné době vypadá s tvým stíháním?

Podplukovníkem Trkovským (mimočodem je to specialista na „církvní záležitosti“) jsem byl seznámen s obviněním. Právě teď jdu na poštu pro obříšku k výsledku, takže večer budu chytřejší.

(Přetištěno z titulní strany Lidových novin vycházejících v Praze)

SVU ODBOČKA CHICAGO

Vás zve
na řádnou schůzi a anglickou přednášku

v pátek 18. listopadu 1988

v 7 hodin večer,

Mid-America Federal Savings,
5900 W. Cermak Road, Cicero.

Promluví Mrs. Jana Štěrba na námět:

CZECHOSLOVAK FIELDPOST
- HISTORY ON STAMPS

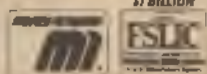
S. Papánek, místopředseda
V. Holeček, místopředseda

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Hugo Koranda
• Chair of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

BLÍŽÍ SE BAZAR ČŽNR

BLÍŽÍ SE BAZAR ČŽNR

Příroda se pomalu, ale jistě připravuje na zimu, lidé se chystají a plánují nákupy na svátky, a členky Československé ženské národní rady jsou již v plném proudu příprav na jejich tradiční předvánoční bazar, který se koná

v NEDELI 4. PROSINCE 1988 v budově American Legion, 5510 záp. 25. ulice v Cicero.

Bazar bude oficiálně otevřen v 11 hod. dopoledne a potrvá do 5 hod. večer.

Myslím, že není lepší způsob jak se vžít do sváteční nálady blížících se vánoc, než návštěva bazaru ČŽNR, kde pro vás budou k nákupu připraveny rozmanité vánoční dárky, ručně vypracované umělecké předměty, ozdoby na stromeček či knížky. U stánku s pečivem budou opět výborné domácí dorty, vánočky, krásně zdobené perníčky a mikulášky a oblébené košíčky s čajovým pečivem. Nebude chybět ani tombola a vylosování pěkných cen.

Na jídelním lístku je domácí dršťková polévka, vepřová pečeně s knedlíkem a zelím, obložené chlebičky, párky, káva a

zákusky. O dobře chlazené nápoje bude též postaráno.

Ve 3 hod. odpoledne přivede sbor krojovaných dětí roztomilý vánoční program s recitací, hudbou a zpěvem. Poslech prostých dětských hlásek, zpívající naše krásné vánoční koledy, zahřeje jistě srdce každé maminky a tatínka, či babičky a dědečka. Po dětském programu, v tradici zvyků našeho drabého domova, zavítá na bazar mikuláš, anděl a čert a bude následovat nadílka.

Doufáme, že celá naše krajská veřejnost se sejde u stromečku na bazaru ČŽNR v neděli 4. prosince. Vstup je volný a čistý výtěžek bude použit k další dobročinné práci členek ČŽNR.

Věra Rokničová-jednatelka

PŘEKLADÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pišťe na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. BOX 313

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Pozvánka
na

DOBROČINNÝ VÁNOČNÍ BAZAR
Československé Ženské Národní Rady v Exilu,
Chicago, Illinois

Neděle, 4. prosince 1988

Budova AMERICAN LEGION (Post č. 96)
5510 záp. 25. ulice, Cicero, Illinois

Otevřeno od 11. hod. dop. do 5 hod. večer
Velké parkoviště.

Prodej dárkových a uměleckých předmětů
Proslulé domácí pečivo, perníky a cukrovinky
Teplé obědy - Nápoje

Dětský vánoční program s nadílkou ve 3 hod. odp.
Vstup volný
Výtěžku bazaru bude použito k další dobročinné práci
Telefon: 442-8265

**Kašpárkovo
loutkové divadlo.**

v sobotu 26. listopadu 1988
ve 4 hod. odpoledne
v „novém“ Velehradě
2340 So. 61st AVE., Cicero, IL

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

DOBA "BĚHEM ROKU"

Poslední neděle "Během Roku"

JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — tys chtěl všechno obnovit ve svém milovaném Synu, — Králi nebe i země. — Prosíme tě, dej, ať všechno tvorstvo, — vysvobozené z otroctví hříchu, — slouží tvé velebnosti — a neustále tě chválí. — Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

I. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA DANIELA (Dan 7, 13-14)

Díval jsem se v nočním vidění a hle, v nebeských oblacích přicházel někdo jako syn člověka, došel až k starci velikého věku, přivedli jej k němu. Byla mu dána moc, sláva a království, aby mu sloužily všechny národy, kmeny i jazyky, jeho panství je panství věčné, které nepřestane, jeho království nebude konec.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO APOŠTOLA JANA (Zj 1, 5-8)

Ježíš Kristus je svědek hodný víry, první mezi vzkříšenými a vládce nad pozemskými králi. Tomu, který nás miluje, obmyl nás od našich hříchů svou krví a udělal z nás královský národ a kněze Boha Otce, tomu buď sláva a vláda na věčné věky. Amen.

Hle, přichází v oblacích! Každý ho uvidí, i ti, kdo ho probodli, a budou pro něj naříkat všichni lidé na zemi. Ano, amen.

Já jsem alfa i omega, praví Pán Bůh, který je, který byl a který přijde, Věvládný.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 18, 33b-37)

Pilát řekl Ježíšovi: "Ty jsi král židovský?"

Ježíš odpověděl: "Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?"

Pilát odpověděl: "Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněz mi tě vydali. Čím ses provinil?"

Ježíš řekl: "Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud."

Pilát mu řekl: "Jsi tedy přece král?"

Ježíš odpověděl: "Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil, a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas."

Otec Jiří Novotný S.J.

Slavnost Ježíše Krista Krále

20. listopadu 1988

1. čtení: Dan., 7, 13-14 S nebeskými oblaky přicházel jako Syn člověka

Titul Syna člověka, který si Kristus Pán rád dává v evangeliu, neznamená jen, že se považuje za stejného člověka jako druzí, podrobeného všem potřebnostem života, nýbrž že se odvolává také na toto proctví Danielovo, které bylo všem Israelitům velmi dobře známo. V tomto proctví nejprve sedí na trůně Starce pokročilého věku, Antiquus dierum, jak ho nazývá latinský překlad, ve kterém není snadno vidět Boha Otce samého. Před ním defilují všechny říše, které vznikly do příchodu Páně a jsou zosobněny silnými zvířaty. Poslední přichází podoba lidská, které na rozdíl od ostatních je dána moc ne díle, nýbrž všeobecná nade všemi národy. Staří v něm viděli vždy Mesiáše, který podle lidového očekávání měl ustanovit vládu Israele nad celým světem. Z evangelií je jasno, že tak si mesiášské království představoval a očekával lid a spoštolé sami.

Kristus Pán se tohoto titulu nezdíká, nýbrž se k němu otevřeně hlásí, a to i před Pilátem, ale jakou práci mu to dalo, aby druzí pochopili, že jeho království není z tohoto světa! Z dějin církve je jasné, že její duchovní moc je mocí skutečnou, že jí vykonává jménem Krista, že jí užívá ne k tomu, aby

panovala nad lidmi, nýbrž aby jim dopomáhala ke skutečně lidskému životu. A to nemluvíme o duchovním nadání, které Bůh rozdává každému zvláště, nezávisle na církvi.

Tato moc, odvozená od Boha má vlastnost jeho věčnosti a příslib stálého trvání.

2. čtení: Zj., 1, 5-8 Ježíš Kristus vládce nad pozemskými králi

Zjevení svatého Jana nám přináší ozvěnu proctví Danielova a evangelií. I tam hned na začátku najdeme vidění Krista, podobné Danielovu vidění Starce celkého věku. Toto vidění pak ovládá všechny jednotlivé obrazy Janovy apokalypse. Ať se děje, co se děje, ať věrní Páně musí trpět sebe více, jejich vítězství je nakonec zaručeno, protože nad veškerými těmi bouřlivými dějinami vládne v úplném klidu veliká postava „vládce nad pozemskými králi“.

Aby nebylo omylu v tom, o koho se jedná, udává se i jeho jméno, Ježíš Kristus i ty vlastnosti, podle kterých ho znali jeho věrní, svědek hodný víry, prvorozený z mrtvých, totiž ten, jehož učení jsme přijali a ten jehož zmrtvýchvstání každou neděli slavíme. Jeho obět' nás omyla z našich hříchů a jeho dobrotivost z nás udělala jeho vlastní královský národ. Ani jeho kněžská důstojnost nám nezůstává cizí, protože z nás dělá kněze Boha Otce.

I apokalypse mluví o jeho jasném příchodu. Každé oko ho vidí. A mluví-li se o nářku všech pokolení země, pak se jedná o ty, kterým se představil jako svědek hodný víry a kteří ho za

takového nepřijali. Nakonec se mluví o jeho božství. Alfa a omega, začátek a konec, znamená jeho božskou věčnost, stálost a neochvějnost jeho vlády. A poslední titul Všemohoucí, není než překlad řeckého Pantokrátor, jež ze své strany je překlad hebrejského Jahve Sabaot, Jahve, Bůh nebeských vojsk a jež se dostalo i do Věřím v Boha, kde se překládá jako Všemohoucí. Samo sebou Pantokrátor znamená toho, jenž všechno drží ve svých rukou. Východní ikonografie si velmi oblíbila postavu Krista Pantokrátora a umísťuje ji do kostelní klenby, odkud on shůry zírá na všechny přítomné jako jejich Vykupitel, jejich Prozřetelnostní pomocník, stejně jako budoucí soudce.

Evangelium: Jan 18, 33b-37 „Ano, já jsem král“

Když Kristus Pán stál naposledy před Pilátem, musel se zodpovídat z obžaloby, že se prohlašuje za krále. Prolistujte evangelium a žádného takového prohlášení nenajdete. Naopak, podle svatého Jana po rozmnožování chlebů to byly galilejské zástupy, co ho chtěli za krále prohlásit, a on se jim vyhnul, poslal je domů. Dokonce ještě před tím propustil učedníky, aby snad ani jim něco podobného nenapadlo. Jednalo se tedy spíš o zosítenou formulaci žaloby Židů, že bouří proti císaři. A i zde evangelium uvádí jasně jeho odpověď: Dávejte císařovi, co je císařovo a co je Božího Bohu. Je to vlastně Pilát, který první mluví o jeho královské důstojnosti. Kristus Pán se svého královského trůnu nezíká, ale hned poznamenává, že jeho království není z tohoto světa. Podobně i učedníky, ovšem v jiném případě, odkazuje na osvícení Ducha svatého, protože ani oni neměli jasně ponětí o jeho království. Svě království označuje jako království pravdy, jako svědectví pravdě, pravdě Boží, kterou přinesl do tohoto lživého světa.

Církev vlastností jeho království rozmnožila. Pro ni podle dnešní preface se jedná o království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje. Vždyť on sám o sobě pravil, že je cesta, pravda a život. Milost a svatost pak ukazují na duchovní statky, kterých se věřícím v jeho církvi dostává. Po spravedlnosti touží všichni utlačovaní tohoto světa, láska pak jde ještě dále a pokoj je ideální stav, ve kterém by lidstvo podle rozumné přirozenosti člověka mělo stále žít.

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

GIVE A GIFT OF
CZECH CHRISTMAS MUSIC FOR
LISTENING, PLAYING, OR SINGING PLEASURE!

Cassette: CZECH CHRISTMAS MASS. (Česká mše vánoční) for choir, soloists and organ by Jan Jakub Ryba, 1796. Performed in English by the „new Prague Area Community Choir” - a charming pastoral choral work about the birth of our Lord. (\$7.95)

Cassette: Písně vánoční: 19 Koledy sung in Czech by the Lonsdale „Koledy Choir” with organ and instruments. (\$7.95)

Music Book: Písně vánoční: Koledy Collection for choirs and keyboard accompaniment. Contains historical articles about the music. (\$3.95)

Make checks payable to Dominican Sisters:
Add \$1.00 for postage and handling:
Order from: Sr. Anita Smisek, OP
110 Columbus Ave. N.
New Prague, MN 56071

Letošní Nobelovy ceny z medicíny, ekonomie, z fyziky a chemie byly uděleny následovně:

Stockholm. - Dne 17. října byli poctěni Nobelovou cenou z medicíny na rok 1988 dva Američané: 70-letá Dr. Gertrude Elio a 83-letý Dr. George H. Hitchings, a jeden Angličan, 64-letý Dr. Sir James W. Black. Všichni byli vyznamenáni za objevení účinných léků, kterým dnes miliony lidí vděčí za záchranu svých životů. Dr. Black objevil zejména dva „záračné“ léky: propranolol, užívaný k léčení srdečních neduhů a vysokého krevního tlaku, a cimetide (Tagamet), mocný lék pro léčení peptických vředů. Dr. Elionová a Dr. Hitchings spolu dohromady vynalezli šest léků, jichž se užívá k léčení devíti vážných chorob, včetně leukemie, malárie a dny; dále první antivirový lék prot „herpes“ - (pohlavní nemoc) a také lék trimetoprim, na léčení infekcí, způsobených nemocí AIDS. Jejich práce zároveň vedly k nalezení léku AZT, prvního účinného léku, schopného prodloužit život lidí, nemocných na AIDS. Stockholmský ústav „Karolinska“, udělující Nobelovy ceny z medicíny, vyzdvihl zejména, že tyto vědci pomohli ukázat, jak genetický materiál je odlišným způsobem zpracováván ve zdravých buňkách, v buňkách rakovinných, v prvocích, v bakteriích a ve virusech. Tyto znalosti pak dopomohly vědcům nalézt léky, které jsou schopny zničit chorobné buňky, zabráněním jejich množení se, přičemž však uchovávají neporušenou zdravé buňky. - Dne 18. října obdržel Nobelovu cenu z ekonomie francouzský teoretik ekonomie 77-letý Maurice Allais, který byl sice zprvu mimo Francii málo známý - jeho díla psaná francouzsky, byla totiž příliš dlouhá a komplikovaná, a jeho teorie byly vyjádřeny v složitých matematických formulích - avšak dnes ovlivňuje lid ve všech ekonomicky pokročilých zemích, včetně Chicaga, kde vždy v létě Commonwealth Edison Co. požaduje vyšší ceny za dodávky elektrického proudu. Svá hlavní díla ekonomické analýzy složil už za války, a po válce ve čtyřicátých letech; na jeho zásadách pak byla obnovena francouzská ekonomie v poválečných letech. Studoval v nich státem vlastněné monopoly, které se snažily udržet v rovnováze nabídku a poptávku, jednak vhodnou úpravou cen, jednak účinným přidělením ekonomických stat-

ků. Švédská akademie vynesla „jeho průkopnické přispění k teorii trhů a k účinnosti využití ekonomických zdrojů“. Američtí národohospodáři se začali zajímat o jeho teorii teprve v r. 1973, v době arabského olejového embarga, když hledali cesty, jak snížit US závislost na cizím oleji. Allais tvrdí, že je nuto účtovat více když poptávka je na vrcholu, a když výrobní náklady stoupají, protože firmy, aby vyhověly vrcholné poptávce, užívají k výrobě také svých nejméně účinných podniků. Tím se totiž spotřebitelé přinutí, aby šetřili a neplýtvali ekonomickými zdroji, zatímco firmy jsou vedeny k užití všech výrobních schopností. Podle tradiční ekonomie tato zásada byla nepřijatelnou herezí. Specialisté v Rand Corp. - podle Allaisových teorií - naléhali pak na zvýšení cen elektrického proudu v dobách vysoké poptávky, aby bylo povzbuzeno účinnější využití zdrojů a šetření. Toto bylo také aplikováno na zemní olej. US kongres přijal tuto ideu teprve v r. 1978; dnes je přijímána všeobecně. Allais je považován za zakladatele moderní francouzské ekonomické školy. - Dne 19. října Královská švédská akademie věd oznámila jména tří laureátů Nobelovy ceny z fyziky na rok 1988. Všichni jsou Američané a všichni byli odměněni za svá studia v oboru subatomických částic. Jsou to: 66-letý Leon Lederman, dosavadní ředitel Fermilab v Batavia nedaleko Chicaga, kde je v přítomnosti umístěn „tevatron“, dnes největší drtič atomů světa; 67-letý Jack Steinberger, graduant Chicagské university, pracující v atomické laboratoři CERN ve Švýcarsku; 55-letý Melvin Schwartz, bývalý profesor na Stanford universitě, nyní ředitel kompjútrové firmy v Silicon Valley v Kalifornii. Všichni byli odměněni za objevení před lety částice „muon neutrino“. Lederman a Steinberger se nyní snaží objevit hypotetickou částici, zvanou „vrchní quark“ - Lederman ve Fermilab a Steinberger ve Švýcarsku. Lederman už roce 1977 pomohl ve Fermilab objevit částici „spodní quark“. Dnes se však vědci domnívají, že existují dva druhy základních částic ve hmotné přírodě: 1) quarky, „stavební kameny“, které dávají hmotě její podstatu a tvoří protony a neutrony v atomových jádrech; 2) leptony „křehčí cement“, které umožňují atomům tvořit molekuly hmoty a tím poskytují její vlastnosti - (elektrony např. dávají hmotě její chemické vlastnosti) - a „tak utvářejí věci,

které můžeme hmatat, vidět a cítit“. Celkem existuje šest quarků a šest leptonů, čili dvanáct základních stavebních částic hmoty, které aspoň dnes se zdají dále nedělitelné. Tyto základní částice už byly objeveny všechny s výjimkou „vrchního quarku“ který, jak vědci doufají, bude objeven, až bude v USA postaven obrovský drtič atomů, 50-krát mocnější než je nynější „tevatron“. Příští prezident USA má při zahájení svého úřadu oznámit stát, který bude vybrán pro postavení tohoto superdrtiče atomů. Až pak bude objeven „vrchní quark“, vědci budou moci sestavit „standardní model hmoty“, který bude rozhodujícím krokem k vyslovení „velké sjednocené teorie“ (GUT), která by jednoduchými formulami, možná jen dvěma, vysvětlovala všechno, co víme o povaze hmotného vesmíru, včetně „čtyř základních sil přírody“, které jsou: gravitační síla, elektromagnetická síla, „slabá“, neboli radioaktivní síla a „silná“, která drží atomy pohromadě. Tyto čtyři síly by v teorii GUT našly jednotné vysvětlení. - V týž den 19. října byla udělena Nobelova cena z chemie třem občanům Německé spolkové republiky: jsou to vědci 45-letý Johann Deisenhofer, 51-letý Robert Huber a 42-letý Hartmut Michel. Všichni tři spolupracovali na zjištění struktur některých proteinů, potřebných při fotosynthesi. Jejich dílo přispělo k většímu porozumění fotosynthesy nejen u bakterií, nýbrž i u řas a u vyšších rostlin. Předseda švédské Královské akademie věd oznámil, že výsledky bádání těchto tří vědců představují základní krok k umělé fotosynthesi, která umožní zužitkování sluneční energie k potřebám člověka. - Deisenhofer vystudoval na Max Planckově ústavě biochemie v Martinsriedu v Západním Německu a nyní pracuje na lékařském ústavě Howard Hughes v Dallasu; Huber pracuje na ústavě v Martinsriedu a Michel je vědcem na Max Planckově ústavě biofyziky ve Frankfurtě. - Nobelova cena letos obnáší \$390,000. Slavnostní udílení Nobelových cen bude letos ve Stockholmě dne 10. prosince 1988.

Velký výběr českých knih,
více než tisíc titulů,
nabízí:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

SYMPOZIUM „ČESKOSLOVENSKO 88“ SE V PRAZE KONAT NESMĚLO, ALE SOUDRUH A. DUBČEK SI NAKONEC DO ITÁLIE ZAJET MOHL

Praha. - Dne 11. listopadu čs. policie znemožnila konání plánovaného semináře o československých dějinách (Československo 88) - svolaného Chartou 77, který se měl pořádat v jednom pražském hotelu. Prý byl „ilegální“. Tohoto semináře se mělo zúčastnit také 14 hostů ze Západu. Dramaturg Václav Havel, předseda organizač. výboru, byl zatčen, stejně jako všichni Češi a Slováci, kteří se chtěli semináře zúčastnit. Tento seminář sponzorovaly tyto organizace: Hnutí za lidská práva Charta 77; nezávislá Jazzová sekce; Nezávislé mírové sdružení, Demokratická iniciativa a Spolek československo-amerického přátelství. Cizí návštěvníci protestovali u čs. vlády, západních diplomatických zastoupení a Revizní helsinské konference ve Vídni - proti „nepřípustným policejním akcím“ pro znemožnění tohoto semináře, které byly „křiklavým porušením Helsinské smlouvy o lidských právech.“ - Dne 11. listopadu 66-letý Alexander Dubček, jehož reformy „Pražského jara“ byly v r. 1968 rozdraceny sovětskou invazí, odcestoval do Itálie, aby tam potom 13. listopadu na univerzitě města Bologna obdržel Čestný doktorát politických věd. Měl tam také politický proslov, v němž veřejně kritizoval celé období Husákovy tzv. normalizace i přešlapování dnešního vedení čs. komunistické strany; pochválil samozřejmě soudruha Gorbačova,

dosti šikovně mu naznačil, že ta jeho „glasnost a perestrojka“ byly bez toho pojmenování obsahem „Pražského jara“ už před 20 lety, a přitom i potvrdil svou skálopevnou marxistickou víru ve vůdčí roli komunistické strany a v nesmyslnost pluralistické demokracie. („Tak, a basta fidi kulatina - to jsem já, marxista - Alexandr Dubček - a jiný už nebude.“) Režisérem i scénářem celé této „frašky“, zahrané pro západní důvěřivé publikum - navzdory lčenému hněvu nového čs. politbyra - byli Jiří Pelikán a Mlynář. Jiří Pelikán, kterého poslal Dubček do Říma v r. 1968 jako kulturního ataše na čs. velvyslanectví s celým nákladním vagonem nakradeného stylového nábytku z českých hradů a zámků i s několika cennými náboženskými památkami z našich kostelů, se chtěl Dubčekovi odměnit ze své dnešní posice socialistického člena Evropského parlamentu zato, že jej včas zbavil funkce ředitele čs. televize a zachránil před možnými kritikami, že jako bývalý předseda Mezinárodního svazu studentstva vyházal tolik schopných vysokoškoláků z čs. univerzit a technických učilišť jen proto, že jim to myslelo jinak než marxisticky.

Dnes je, jak známo, býv. soudruh Pelikán jedním z vůdců tzv. socialistické oposice v exilu a výborně si rozumí s býv. soudrubem Mlynářem. Ten zná zase osobně a prý dokonce výborně soudruha Gorbačova ze svých studií v Moskvě, a tak nebylo pro Mlynáře problémem, schmat pro Dubčeka přes Gorbačova výjezdní vízum do Itálie. Co kdyby se náhodou stalo, že v Československu si Jakeš už nebude vědět se situací rady? V tom případě - jako kdysi Gomulka v Polsku - soudruh Dubček by možná mohl být na nějaký čas užitečný...!

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u otce v Československu

DOPISY našich čtenářů

Austrálie - Tasmánie

EPIZODA HONBICKÁ

V Čechách je tolik zajímavých a památných míst, že si jen stačí připomenout jméno některého města, hradu, vesnice, řeky, potoka nebo zalesněné stráně a hned se nám vybaví osobní vzpomínky, kdy jsme takové místo navštívili a co jsme tam viděli a prožili. Chceme-li pak vědět o takovém místě více, stačí se zeptat starších pamětníků, nebo si o tom přečíst ve starých kronikách a zápisech. Tak je možno si vybrat kteroukoliv vesnici a psát o lidech, kteří tam kdysi žili, nebo dosud žijí, co zajímavého dělal v minulosti a jak žijí dnes.

V této epizodě chci psát o vesnicích, ku které mám osobní vztah, protože se tam před sto léty narodil můj otec a ještě dnes tam v okolí žijí moji příbuzní. Psát tu epizodu budu také proto, že mně jeden z těch příbuzných poslal až sem do Tasmánie obsáhlé výpisky z obecní kroniky, starobylé obce Honbic na Chrudimsku. Tak se totiž ta vesnice jmenuje od roku 1923; dříve se jmenovala Honvice. Podle ní se jmenovali již L.P. 1244 vladykové z Honvic.

První osadníci, kteří se zde usadili před dávnými věky si vybrali opravdu příhodné místo pro svoji osadu. Na mírně návrší nad rybníkem, zvaným Ježděnek - uprostřed lánů úrodných polí - stávalo před staletími zemanské sídlo a při něm kostel Povýšení svatého Kříže, který byl již v roce 1350 zaznamenán v seznamu plebánií litomyšlského biskupství.

Kolem toho kostela stávaly statky a chalupy honbických sousedů; vlastně ta stavení tam ještě stojí, ale některé ty sousedy nuceně vystěhovali, když nechtěli dát svoje pole k společnému obhospodařování. Bývalo to dobré místo pro hospodáře, a kdyby nebylo rušivých zásahů zvenčí, nemohlo být lepšího místa pro pokojný rodinný život osadníků. Žel Bohu, že jako jinde v Čechách tak i v Honbicích, se střídaly pokojné časy s válečnými hruzami, nespravedlivým útlakem vrchností v minulosti a nedomyšlenými zásahy duševně omezených byrokratu doby nedávné.

Tri sousedící vesnice dnes přifařené do Hrochova Týnce sdílely v minulosti společné osudy. Sou to vedle Honbic, Nabočany a Libanice. První bezpečné zprávy z těchto míst se nám dochovaly a Dlubňanův z

Vstupní brána na hřbitov.

Hlavní oltář v honbickém kostele.

Nabočan, který v roce 1257 statečně bojoval ve vojsku krále Přemysla Otakara II. při jeho tažení do Bavor. V roce 1372 byly Nabočany majetkem krále Václava IV., který je postoupil Herešovi ze Zaječic a tak se tam střídali různí majitelé. V 16. století rod Talácků z Ještětic převzal Nabočany spolu s jinými vesnicemi v okolí do společné správy.

•••

První písemný záznam z Libanic je o tom, že tehdejší držitel Adam z Libanic 17. března L.P. 1440 spolupodepsal zemský mír. I na Libanicích se střídaly české vladycké rody až i tyto byly nakonec zapojeny do panství Talácků z Ještětic. Honbice se připomínají již L.P. 1244. Čteme o nich v listu, kterým Jan Zdislavův daroval klášteru litomyšlskému vesnice Blaník a Hostovice a mezi svědky tohoto majetku jsou jmenováni Hošek z Honbic a jeho syn Bavor. Nejvýznamnějšími držiteli Honbic byli: Václav Horyna z Honvic, který r. 1415 připojil svoji pečeť na protestní list ve věci upálení Mistra Jana Husa, Jan Horyna z Honvic, který se připomíná r. 1448 jako

jeden z čelných válečníků ve vojsku Jiříka z Poděbrad. Jako všude v okolních osadách tak i v Honbicích se střídali držitelé na staré zemanské tvrzi až značný počet jich byl připojen k panství žumereckému a nasavrckému. Potom i honbická tvrz ztratila na významu a zanikla.

•••

Budova, která přečkala věky je honbický kostel Povýšení svatého Kříže; již ve 14. století byl farním. Ve válce třicetileté, když se zdejší fara značně vylidnila, byl zdejší kostel od roku 1624 filiálním do Trojovic a po zrušení tamní fary r. 1704 až do dnešních časů náleží Honbice do farnosti hrochovotýnecké.

Kostel byl přestavěn v r. 1694 nákladem Maxmiliány Zárubové, rozené z Líšova. Poslední generální oprava byla pod vedením známého architekta Františka Schmoranze z Chrudimě, provedená v r. 1881. Honbický kostel nevyniká jako architektonická zvláštnost, ale některé zdejší památky si zaslouží naši pozornost. Tak jsou to především hrobky bývalých držitelů zdejší tvrze Lukavců z Lukavce a Talácků z Ještětic. Deska, restaurovaná za

nedávného farářování dp. Václava Kubáta, připomíná, že: „Urozený a statečný rytíř pan Antonín Lukavský z Lukawitz a na Wallich nad Labem, wieku svého 31 roku zradnie zabit dne 17. Nov. 1684.“ Motyka, které se užívalo na prohlubování dřevěných žlabů, a kterou Lukavský byl pravděpodobně zabit, byla nalezena při otevření hrobky 7. června 1873.

•••

Na hlavním oltáři tam mají velký obraz Povýšení sv. Kříže ze 17. století. Na postranních oltářích jsou: obraz Matky Boží s Ježíškem ze 16. století a na druhém obraz sv. Antonína Paduánského.

V minulosti měl kostel značný peněžní fond, ale inflacemi a půjčkami jiným kostelním „záduším“ se fond zmenšil tak, že na nutnou údržbu je třeba příspěvků věřících - a těch není mnoho.

Kolem kostela je prostorný hřbitov, obehnaný vysokou zdí. Vstup je uzavřen mřížovou branou. Cesta ke hřbitovu je lemovaná stromořadím.

V přítomné době pro nedostatek kněží je v honbickém kostele sloužena mše sv. pouze jed-

nou měsíčně a to každou třetí neděli. Pout' se zde koná v neděli po svátku Nalezení sv. Kříže (3. května). Posvícení se slaví po svátku Povýšení sv. Kříže (14. září).

V Libanicích mají kapli zasvěcenou sv. Jiří, v Nabočanech sv. Janu Nepom. Obec Honbice je vzdálena pouhých 7 km od okresního města Chrudimě, a tak sdílela dějinné události s tímto historicky důležitým místem. Války husitské přežili zdejší obyvatelé bez velkých ztrát na majetku. Hlavní ztráty utrpěli tím, že většina dospělých mužů dala přednost vojenské službě před prací na poli. Obrnili selské vozy, okovali cepy a táhli se Sirotky pod vedením Jana Čapka ze San až k Baltickému moři. Zatím doma pole zůstala nezoraná a neosetá.

Největší škody postihly zdejší kraj v roce 1669 řáděním žoldnéřů uherského krále Matyáše. Ten nechal drancovat v celém okolí a poručil město Hrochův Týnec, okolní tvrze a dědiny pobořit a vypálit.

Přítom zanikla a nikdy již nebyla obnovena tvrz a osada Kočice, která stávala v pádolině mezi Libanicemi a Nabočany.

Za války třicetileté, jmenovitě v r. 1639, zde zle loupili a vraždili Švédové, o sto let později r. 1741 tábořili ve zdejší okoli Prusové se svým králem Fridrichem.

Co mě jako přímého potomka honbických osadníků nejvíce zajímá je, jak ti naši předkové žili. Jak se strojili, jak neradi robotovali a bránili se platit daně. Z kroniky se dovídám, že již v r. 1663 v Honbících žil a hospodařil náš přímý předek Matěj Nermut. Zda se v Honbících narodil, zakoupil, nebo se na hospodářství přiznal, to jsem ještě nezjistil.

Jedno je však ze všech zápisů jisté, že jako všude jinde tak i v Honbících, lidé neměli rádi robotu a těžce, velmi těžce snášeli nevolnictví. Je velký omyl, když se někdo domnívá, že robota, útlak a nevolnictví v nejtěžší formě vznikly až za vlády Habsburků po bitvě na Bílé Hoře. Pravdou je, že tuhá robota a nevolnictví byly na venkovský lid uvaleny jako důledek nedostatku mužských pracovních sil po husitských válkách. Proto již r. 1437 vydal zemský soud nařízení, dle něhož se poddaní stali bezprávným majetkem vrchnosti.

V r. 1472 zemský sněm nařídil, že bez svolení vrchnosti se poddaní nesmí stěhovat ani uzavírat sňatky a bylo zrušeno právo, dle něhož si lidé mohli u krále stěžovat na své pány. Dalším rozhodnutím sněmu ze dne 14. března 1483 bylo zavedeno totální nevolnictví, dle kterého sedlák, chalupník i podruh se svými rodinami byli vydáni na milost a nemilost vrchnostem. Tyto všechny drastické zákony a nařízení byly vydány dávno předtím, než si Čeští stavové v říjnu r. 1526 zvolili Habsburka Ferdinanda I. za českého krále.

Opravdu neměli to ti naši předkové lehký život! Jen v ojedinělých případech dodržovaly vrchnosti zákonem stanovené robotní normy, ale vyžadovaly stále více práce a ukládaly těžší povinnosti, až se ta břemena stávala neúnosná a lid se bouřil. Teprve za vlády Marie Terezie došlo k částečným úlevám. Její syn císař Josef II. zmínil podstatně robotní povinnosti, ale jeho předčasná smrt 20. února 1790 zavinila, že k úplnému osvobození z poddanství a zrušení roboty došlo až 7. září 1848, tedy letos právě před 140 léty. Když již vzpomínám Josefa II. chci zde též zaznamenat, že císař ten v r. 1778 navštívil zdejší okoli a poručil stavět vojenskou opevnění 2 km západně od Honbic na kopci u Tří Bubnů okolo kostela sv. Jiří.

Kostel Povýšení sv. Kříže v Honbících stojí uprostřed hřbitova a celý areál je ohrazen zdí...

O náboženské příslušnosti obyvatel učinila v r. 1651 paní Kateřina Veronika Lukavská soupis všech poddaných starších 12 let. Dle toho bylo na jejím panství 142 katolíků a 209 nekatolíků. V Honbících bylo pouze 58 osob nad 12 let, z nich polovina katolíků. Tehdy zde byl rychtářem Filip Popílko, který se hlásil k náboženství katolickému, ale jeho 20-letá manželka stejně jako děvečka (služebná) - byly nekatolíčky.

Uvedené soupisy dokumentují katastrofální úbytek počtu obyvatel v Čechách po 30-leté válce. Tak např. v sousedních Libanicích v r. 1654 byli zapsáni jen dva sedláci a sedm chalupníků. V Nabočanech žilo v té době 19 lidí. Smutná statistika se zlepšila o sto let později, kdy r. 1782 ve visitační zprávě biskup z Hradce Králové Jan Leopold Hays zaznamenal, že v Honbících bylo 213 katolíků a 1 protestant. To bylo rok po vydání tolerančního patentu.

Je potěšitelné, že za vlády tak často kritizovaných Habsburků počet obyvatel v českých zemích zaznamenal velký přírůstek, takže dle sčítání lidu v r. 1890 bylo již napočítáno: ve 45 domech v Honbících 302 obyvatel, v Libanicích 30 domů a 281 obyvatel a v Nabočanech 41 domů se 316 obyvateli. Ve všech třech obcích se všichni obyvatelé hlásili k národnosti české.

Podobný přírůstek obyvatelstva v období od 30-leté války do konce devatenáctého století zaznamenaly téměř všechny vesnice v Čechách a na Moravě. V dnešní době následkem zrušení soukromého vlastnictví zemědělské půdy a útekem mladých lidí do města a průmyslových center, se náš venkov vylidňuje. Nyní jsou Honbice zapojeny do státních statků v Kočím. V padesátých letech nechťeli honbičtí rolníci dobrovolně vstoupit do JZD a tak se někteří museli nuceně vystěhovat. Musili rodnou obec opustit i rodiny, které tam na svých usedlostech hospodařily po staletí. Do uprázdněných chalup se nastěhovali lidé odjinud příšlí, kteří dnes pracují většinou na státním statku. Domy původních majitelů pustnou a chátrají.

České osady se svými kostely a školami vyrostly z pile a práce předchozích generací. Práce, která čerpala sílu z rodinné - křesťanským duchem prosycené tradice, jejíž hybnou silou bylo svobodné vlastnictví zemědělské půdy. To byla bezpečná záruka vzrůstu celého národa.

Já pak se při vzpomínkách na rodnou obec svého otce neubráním otázce: Jakou duchovní náplň pro rodinný a sousedský život v našich vesnicích poskytuje lidem současná propagace ateistického materialismu?

Z dozvuků k US presidentským volbám

Washington. — Zde je ještě několik dodatků k výsledkům US presidentských voleb. K urnám se dostavilo poměrně velmi málo voličů - pouze prý asi 50 % všech Američanů, kteří by měli právo volit. Zejména mladí lidé ukázali málo zájmu o účast na těchto volbách. Mnozí se opomenou zaregistrovat, aby mohli své volební právo vykonávat. V Illinois se dostavilo k volbám 75 % „zapsaných“ voličů, a konečné výsledky byly přibližně stejné jako byly výsledky celonárodní: pro Bushe volilo 55.5 % zapsaných voličů a pro Dukakise 44.5 %. Celonárodně podle posledních výsledků Bush obdržel 54 % hlasů a Dukakis 46 %. Bush obdržel 79 % presidentských elektorů a Dukakis 21 % (kandidát obdrží všechny elektory ve státech, kde získá absolutní většinu hlasů). Ve vnitřním, tradičně demokratickém Chicagu, Dukakis obdržel 70 % a Bush 30 %; ve Velkém Chicagu však Bush obdržel 51 % hlasů a Dukakis 49 %. Bohatší chicagská předměstí jsou převážně republikánská. Bohatší lidé jsou spokojeni se stavem věcí, jaký nyní je, a proto si raději nepřejí změny. Pouze chudší lidé nejsou spokojeni, protože republikáni zvyšují výdaje na zbrojení a snižují vládní výdaje na sociální programy a veřejnou výpomoc nemajetným. Izrael za republikánů obdrží každoročně bez hluku 3 biliony dolarů vojenské a ekonomické výpomoci, kterou nikdy nemusí vrátit, a které užívá na kolonizování okupovaných arabských území a na drčení palestinských demonstrací. Je však nutno přiznat, že za demokratů Spojené státy vycházely svému nejlepšímu příteli Izraeli také velmi štědrě vstříc. - Dne 9. listopadu nově zvolený US prezident George Bush jmenoval svého osobního přítele, milionáře James A. Bakera, svým budoucím státním tajemníkem; ve Spojených státech státní tajemník je nejdůležitější osobou v celé vládě,

zatímco funkce místopresidenta je ve skutečnosti málo významná a celkem „nejasná“. George Shultz se prý zase vrátí ke své profesorské funkci na Stanford universitě v Kalifornii, kde bude vyučovat mezinárodní ekonomii. Baker, povoláním právník, byl za Reagana nejprve šéfem personálu Bílého domu a později US tajemníkem financí; nakonec byl správcem Bushovy předvolební kampaně. Shultz neměl osobních ambicí; ve všem věrně sloužil Reaganovi. Byl spíše uzavřený a distancovaný. Političtí analytisté považují za jeho přední politické úsilí snahu o zlepšení vztahů USA se SSSR. Toto jeho úsilí pak vyvrcholilo podepsáním smlouvy o odstranění nukleárních dálkových střel středního dopalu. Baker je považován za předního znalce v oboru mezinárodních financí. Povahově je družný a otevřený; také je v dobrých vztazích s US kongresem. Asi prý bude mít větší vliv než měl Shultz na celou administraci, avšak asi soustředí své hlavní úsilí na finanční stránku US mezinárodní politiky. Ve vztazích s Kremlem asi bude pokračovat v Shultzově tradici. Je ženat a má osm dětí. - Mezinárodně bylo zvolení Bushe za US presidenta přijato příznivě, pouze s dvěma výjimkami, Iránu a Senegal. Irán tvrdí, že Bush, stejně jako to činil Reagan, bude dále silně stranit Izraeli proti Arabům, a že ostatně USA stále zůstávají „velkým satanem“. Senegal vytýká Spojeným státům, vedeným republikány, jejich příliš smířlivou politiku vůči „rasistické“ Jižní Africe. Mluví sovětské vlády vyslovili naději na zlepšení vztahů mezi USA a SSSR, patrně proto, že Sověti potřebují ze Západu finanční výpomoc a pokročilou technologii. Rovněž „vzlovili možnost“ brzké vrcholné konference mezi Gorbačovem a Bushem „za účelem pokračování v odzbrojení“. Gorbačov ve svém telegramu Bushovi vyjádřil naději na to, že za jeho vlády se vztahy mezi oběma supervelmocemi stanou „stabilní a předvídatelné“, a že celá mezinárodní situace selepší.

**Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”**

**V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953 - 9192**

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

☎ 749-0281

Posílání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně provádí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Washington. — Dne 10. listopadu US tajemník energetiky John Herrington oznámil, že vybral Texas za stát, kde má být zbudován největší drtič atomů světa „supercollider“, jehož stavba bude stát 4.4 až 6 bilionů dolarů. Sice řekl, že jeho rozhodnutí nebylo motivováno politickými, nýbrž pouze technickými důvody, avšak mnozí v ostatních šesti státech, které v posledních 18 měsících usilovaly o to, aby byly vybrány za místo supercollideru, nejsou jeho tvrzením přesvědčeni. Poukazují na to, že nově zvolený prezident Bush, stejně jako Baker a jiní členové jeho politické družiny, bydlí v Texasu a mají k němu velmi úzké vztahy. Herrington a jeho odborníci uznávají, že zbudování supercollideru v Illinois by bylo asi o 300 milionů dolarů levnější, avšak říkají, že různé technické výhody v Texasu vyvážejí jakékoliv nižší náklady. Prý bylo stanoveno 6 technických kritérií pro výběr místa; z toho Texas obdržel kvalifikaci „výborný“ pro 4 kritéria, stát Tennessee pro 3, státy Illinois, Severní Karolína a Arizona každý po dvou a státy Colorado a Michigan neobdržely žádnou „výbornou“ kvalifikaci. V Illinois prý je těžkým problémem velký počet majitelů půdy - 2,750 až 3,400 - s kterými by bylo třeba jednat, a z nichž mnozí jsou v opozici proti postavení supercollideru v Illinois. V Texasu je také možno během stavby snadné rozhodnout různé změny, které by v Illinois byly těžko proveditelné. Kromě toho v Batavii v Illinois, kde měl být supercollider postaven, není vhodný terén - (je zde v hloubce 400 stop tunel v kterém probíhají elektromagnety) - což by znesnadňovalo přepravu těžkého materiálu a zařízení do tunelu pro supercollider. Vědci a politikové v Illinois se však cítí tímto rozhodnutím trpce zklamání, a to ze zřejmých důvodů. Nyní Fermilab v Batavii západně od Chicaga je svým drtičem atomů „Tevatron“ prvním místem na světě pro „fysiku vysoké energie“ a za 10

let, až supercollider bude postaven v Texasu, toto své prvenství ztratí. Nejlepší vědci se pak přestěhují do Texasu. Nový supercollider také sliboval 3,500 dočasných pracovních míst při jeho stavbě a pak by zajišťoval 3,000 trvalých míst pro vysoké odborníky nukleární fyziky, čímž by bylo do ekonomie v Illinois „vpumpováno“ asi 300 milionů dolarů ročně. Podniky Commonwealth Edison by tím získaly významného zákazníka, který by sám spotřeboval 200 megawattů elektrického proudu neboli celou pětinu produkce jedné nukleární centrály.

Supercollider by byl zároveň zákazníkem mnohých jiných podniků. - Místo, vybrané v Texasu pro nový supercollider, je malé město Waxahachie o 15,000 obyvatelích, 25 mil jižně od Dallasu. Vysoké texasské osobnosti jásají z tohoto rozhodnutí. Department energie musí nyní prostudovat, jaký bude mít vliv nový supercollider na okolní přírodní prostředí; nebudou-li v této věci objeveny žádné větší závady, pak v lednu 1989 Herrington učiní definitivní prohlášení o výběru Texasu. - Tím však ještě všechno nebude skončeno; pak ještě bude musit o věci debatovat US kongres a dát své svolení k financování tohoto podniku. - Reaganova vláda rozhodla postavení tohoto supercollideru proto, aby si USA uchovaly první místo na světě v oboru fyziky subatomických částic. Toto prvenství bylo po nějakou dobu ohroženo západní Evropou a jejím drtičem atomů CERN ve Švýcarsku, kde byly učiněny některé významné objevy v oboru subatomické fyziky. - Supercollider, sestávající z 10,000 obrovských „super-vodivých“ elektromagnetů, bude umístěn zhruba v kruhovém tunelu, který bude 10 stop široký, bude mít obvod 53 mil a průměr 14 mil. Podél pak budou zřízeny různé laboratoře.

V supercollideru dva paprsky protonů, letící opačným směrem, a to skoro rychlostí

LETEM

světla, se srazí, čímž bude uvolněno obrovské množství energie, asi 20krát větší, než je nyní uvolněno v Tevatronu. Při srážce částic „quarků“, z nichž sestávají protony, vzniknou také „proudy“ jiných, malých částic, menších, než jsou ty, které vznikají v dnešních drtičích atomů. Fyzikové doufají, že tak se více dozvědí o subatomických částicích hmoty a o silách, které na tyto částice působí. Tím se přiblíží k poznání tajemství složení hmoty a čtyř základních sil, které existují v přírodě.

● ● ●
Boston. — Andrej Sakharov, 67-letý sovětský nukleární fyzik židovského původu, který pomohl sestavit sovětskou vodíkovou bombu, a který mimoto už 20 let je mluvčím opozice proti sovětskému komunistickému útisku a požaduje propuštění všech politických vězňů na svobodu, obdržel v Moskvě dovolení, navštívit na dva týdny USA - ovšem bez své ženy Yeleny Bonnerové, která musila zůstat v Moskvě, protože kdyby jeli oba, asi by se už do SSSR nevrátili. Sakharov byl v r. 1975 poctěn Nobelovou cenou míru kvůli svému hájení lidských práv. V r. 1980 byl poslán do vnitřního exilu do města Gorki, protože odsuzoval vpád Sovětů do Afghánistánu; v r. 1986 jej však Gorbačov dal propustit na svobodu a dovolil mu přijít do Moskvy. Nyní však Sakharov nedostal své dovolení k návštěvě USA zadarmo; musí za to prokázat Sovětům určité služby, což se ukázalo hned při tiskové konferenci v Bostonu dne 7. listopadu, druhý den po jeho příjezdu do USA. Dva body z této konference jsou příznačné: 1) Sakharov nadšeně chválil Gorbačova a jeho perestrojku, kterou označil jako „demokratické reformy politické a ekonomické“. Gorbačov však prý musí čelit „síle reakce“ neboli velmi silné vnitřní opozici konservativců proti svým reformám. Síla této opozice je prý viditelná v četných zjevech: političtí vězni dosud nebyli propuštěni na svobodu; moc policie byla zvýšena; veřejné demonstrace byly ještě více omezeny; všude vládne jakoby atmosféra výjimečného stavu. Toto je prý velmi nebezpečné; mohlo by to přivodit posílení represivních orgánů jako je např. KGB a nakonec zhroucení celého procesu Gorbačovových demokratických reforem!!! Kdyby pak uvnitř SSSR tyto reformy

SVĚTEM

neměly úspěch, komunistický režim, aby se udržel u moci, by pak usiloval o „vnější expansi“, což by byla katastrofa. Z toho by pak mohla vzniknout hrozba pro celé lidstvo. Proto podle Sakharova názoru by měl Západ plně podporovat reformní program sovětského novopeceného presidenta Michaila Gorbačova „s otevřenými očima“ a poskytovat mu pomoc, jejíž rozsah a podoba by měly být přizpůsobeny tomu, co se dnes v SSSR děje a ještě bude dít. Tím zřejmě míní, že Západ nemá váhat poskytnout SSSR požadovanou finanční a technickou výpomoc, aby tak umožnil Gorbačovovi vítězství nad reakčními silami. Kdo tomu chce věřit, ať tam běží! - Nesmí se však zapomínat, že mezi komunistickými vládci žádná opravdová opozice neexistuje; opozičníci by dnes byli zlikvidováni zcela neslyšně. Opozice v SSSR uvnitř komunistických kádru je podle příkladu Yakovleva pouze hrána k dosažení určitých vytčených cílů v nové strategii vůči USA a celému Západu. Až bude založena Nobelova cena z „dramatického umění“, SSSR bude jistě jejím prvním laureátem. 2) Sakharov se také jasně vyslovil proti zbudování ochranného systému ve vesmíru, zvaného SDI (Strategic Defense Initiative), neboli „Star Wars“. Jednak prý zbudování takového systému umístění zbraní ve vesmíru by vyvolalo z druhé strany „preemptivní útok“, v úsilí zničit systém SDI u nepřítele, jednak „není jasné, k čemu vůbec systém SDI by mohl být dobrý“. Namísto toho prý obě strany, USA a SSSR, by měly usilovat o snížení svých strategických arsenálů o 50%... I v tomto druhém bodě Sakharov plně hraje do rukou Gorbačova. Jinak prozatím asi nemůže. - To vše mu asi bylo nadiktováno; nejsou to jeho osobní myšlenky. Připomíná to některé dopisy, které příbuzní z Československa pošlou svým příbuzným na Západ. Někdy tam jsou jasně viditelná místa, která zřejmě nepocházejí z hlavy pisatele dopisu, nýbrž která mu byla nadiktována některým komunistickým agentem. - V týž den 7. listopadu se v Moskvě slavilo 71. výročí Velké říjnové komunistické revoluce. Na Rudém náměstí byla vojenská přehlídka - i když méně významná než jiná léta. Při ceremonii byli tentokrát vedle Gorbačova a všech vysokých sovětských vládních hodnostářů

přítomni také diplomaté USA a NATO - poprvé od r. 1979, kdy Sověti vpadli do Afghánistánu. Letos také vymizely všechny protiamerické a protizápadní transparenty a projevy. Ministr obrany Dimitri Yazov ve své řeči - (jiné proslovy letos proneseny nebyly) - zdůraznil, že prý sovětská armáda stojí pevně za Gorbačovovou politikou větší spolupráce se Západem, a za jeho snahami o snížení nukleárního arsenálu.

● ● ●
Washington. — Státní tajemník George Shultz 8. listopadu ve svém projevu ke kandidátům presidentsví naléhal, aby příští prezident měl realistický postoj vůči SSSR, kdykoliv to bude v zájmu USA. Pochválil reformní Gorbačovovy snahy, ale zároveň radil k velké opatrnosti. Bude-li mít Gorbačov úspěch, řekl Shultz, pak se život v SSSR nakonec změní a jeho mezinárodní cíle také. Gorbačov si prý zaslouží naši důvěru, protože „rozpoznal problémy své země a snaží se je vyřešit“. V důsledku toho prý „prostředí pro demokratické hodnoty, mír a svobodu je dnes v SSSR pravděpodobně zdravější než tam bylo kdy předtím“. - Političtí analytici říkají, že Shultz je přesvědčen o tom, že by se Gorbačovovi mělo pomoci, anebo alespoň by se mu neměl ztěžovat jeho „trpký zápas ve snaze splnit své sliby perestrojky.“ Shultz je přesvědčen o tom, že SSSR prochází opravdu údobím hlubokého vnitřního přerodu. V tomto svém optimismu prý už dříve doufal, že ještě za jeho úřadu USA dosáhnou od Sovětů podepsání smlouvy „START“ o snížení všech nukleárních hlavíc o 50 %, dohodu o odchodu sovětských armád z Afghánistánu, skončení dodávek sovětských zbraní Nikaragvě a odchod kubánských vojáků z Angoly. Zdá se však, že tato jeho zbožná přání se ve zbývajících týdnech jeho úřadování asi nesplní. - Realističtější postoj ke Gorbačovově perestrojce má náměstek ředitele CIA Robert Gates, který radí, aby USA „kráčely jen zvolna a nedávaly Gorbačovovi příliš mnoho a příliš rychle.“ Říká, že Gorbačov potřebuje dnes oblevu, aby odbržel ze Západu pokročilou technologii a finanční investice, a trochu „oddechu“, aby nemusil tolik vydávat na sovětskou armádu. Gorbačov usilovně hledá západní úvěry a západní kapitál, avšak přítom vůbec nesnížil sovětskou

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

výpomoc Nikaragvě, která činí jeden bilion dolarů ročně, ani Kubě, která činí 7 bilionů dolarů ročně. Podle Gatesa sovětské návrhy na kontrolu a omezení zbraní jsou sice velmi ambiční, avšak většinou nerealistické; skutečným cílem Sovětů v této věci je prý pouze oddělit USA od západní Evropy a všech jejich spojenců, kteří problémům odzbrojení dobře nerozumějí a Sovětům bezhlavě věří. I v tomto má možná pravdu.

● ● ●
Jeruzalém. — Izraelský ministerský předseda Yitzhak Shamir pokračuje v jednáních se čtyřmi malými náboženskými stranami, aby vstoupily do jeho koaliční vlády, a vyslovil ochotu přijmout pro celou zemi jejich náboženské požadavky (zejména o tom, kdo má být zákonem považován za Žida, o zachování košerského jídelního lístku, sobotního klidu atd. Američtí liberální Židé projevují nesouhlas s přijetím těchto fundamentalistických podmínek. Neoficiálně prý Shamir však také jedná se Stranou práce o možnosti pokračování vládní koalice „národní jednoty“ se svou stranou Likud. Strana práce by však neměla svého ministerského předsedu a Shimon Peres by ztratil v nové vládě svou funkci ministra zahraničí, protože se prý ukázal být „neloyální“. Před volbami Shamir vylučoval jakoukoliv novou koalici Likud se Stranou práce.

● ● ●
Bonn. — Dne 10. listopadu západoněmecký parlament „Bundestag“ vzpomenu 50. výročí nacistického pogromu proti Židům, zvaného „Kristallnacht“ ve dnech 8.-10. listopadu 1938. Tehdy nacistické hordy zničily v Německu 267 synagog, zavraždili 91 Židů a shromáždili pak bestialním násilím 20 až 30 tisíc Židů, kteří byli hned dopraveni do prvních koncentračních táborů. V té noci nacisté vyplenili 7,500 židovských obchodů a zničili velký počet židovských bytů. Řádění nacistů během „Kristallnacht“ - (tento název byl vybrán kvůli rozbitému sklu v židovských obchodech a synagogách) - bylo ve skutečnosti začátkem celého tragického a barbarského židovského „holokaustu“. Phillip Jenninger, předseda západoněmeckého Bundestagu - parlamentu - pronesl příležitostnou řeč, kterou si zřejmě dost důkladně nepromyslel. Snažil se totiž historicky vysvětlit a zdůvodnit, proč velká většina Němců přijala v 30. letech nacismus.

Řekl, že Hitler měl po prohrané 1. světové válce v pokořeném Německu různé úspěchy v domácí i v zahraniční politice a že kromě přivodění určitého blahobytu v zemi také vzbudil u obyvatel pocity moci a nové sebeúcty; pak dodal, že proto velká většina Němců se tehdy nechala „oslepit a svěst zrudnou ideologií nacistů“. - Mnozí dnešní západoněmečtí politici však tuto pravdu nechtěli z nutné politické přetvářky dneška slyšet, a tak asi 50 členů politické oposice v Bundestagu na protest opustilo shromáždění. Mnozí mu špatně rozuměli, že prý „jakoby chtěl hájit vznik a rozvoj nacismu“, což však zcela určitě v úmyslu neměl. Noviny uznaly, že to, co Jenninger řekl, sice odpovídalo historické skutečnosti, avšak vytkly mu, že se vážně zmýlil ve svém „stylu“ podání právě při velmi nevhodné okolnosti. Na veřejnosti z toho vznikla opravdová politická bouře a stále hlasitěji se požadovalo, aby Jenninger rezignoval ze své funkce. Jenninger byl k tomu nakonec donucen a 12. listopadu skutečně ze své funkce rezignoval. Kancelář Kohl, který tuto rezignaci přijal, řekl, že Jenninger, jeho přítel, je ve skutečnosti nesmiřitelným odpůrcem jakéhokoliv totalitního režimu; nikdo prý nepochybuje o upřímnosti jeho úmyslu, avšak „zřejmě se už netěší - i z jiných důvodů - plné důvěře parlamentu.“

● ● ●
Budapešť. — Maďarský ministr spravedlnosti Kalman Kulcsar oznámil 10. listopadu, že v příštím měsíci maďarský parlament má odhlasovat nový zákon o právu spolčování, kterým bude dovoleno „tvořit nové politické strany, pracovní unie, zájmové skupiny a jiné sociální organizace“. Nová ústava, která má být dokončena v r. 1990 však teprve určí jaké místo a jakou roli budou nové politické strany v socialistickém Maďarsku zastávat. Bude-li nový zákon schválen maďarským Národním shromážděním, pak prý v Maďarsku bude uznán „systém více politických stran“. V Maďarsku drží komunistická strana, zvaná „Maďarská socialistická strana dělníků“ monopol vládní moci od r. 1948. Letos v květnu, když nový ministerský předseda Karoly Grosz nahradil starého lišáckého generálního tajemníka Jánoše Kadára, celonárodní sjezd komunitické strany odhlasoval pro Maďarsko „cestu k socialistickému pluralismu uvnitř systému jedné strany“. Nyní zůstává nejasná

otázka, zda systém více politických stran bude znamenat, že komunistická strana si podrží skutečnou vládní moc a druhé strany ji budou pouze přitakávat, jako je tomu například v Československu v Národní frontě, či zda komunistická strana se opravdu bude s jinými stranami dělit o vládní moc, což je dnes prozatím svrchované nepravděpodobné. Toto prohlášení maďarského ministra spravedlnosti se zdá být - aspoň v současnosti - pouze dalším slovním příspěvkem ke Gorbačovově glasnosti a perestrojce, bez jakékoliv opravdové touhy po nutnosti demokracie.

● ● ●
Jeruzalém. — Podle posledních zpráv se izraelskému ministerskému předsedovi Shamirovi podařilo získat pro vládní koalici s jeho pravicovou stranou Likud dvě náboženské strany, Shas a Agudat Izrael; s nimi jakož i s extrémní pravicí Likud bude mít ve 120-členném parlamentě celkem 63 míst. Jmenování nové vlády se čeká v blízké budoucnosti. Skutečný mír mezi Palestinci a Izraelity však z toho všeho na Středním východě asi zřejmě nevzejde. Izraelský národ má dlouhatánskou historii a přežil mnohá příkoří a pohromy. Co to je pro něj i pro lidstvo jedno jediné století? Kapka v moři! Ani pouhou ideu Palestinského samostatného státu nikdy nepřijme. Palestinskou menšinu ve státě Izrael, která by byla zastoupena třeba i v knessetu - pravděpodobně ano. Ovšem, přitom budou horečně dále osídlovat a budovat nejen Předjordán a Golanskou vysočinu, ale nakonec i Gázu, aby izraelská vláda v Jeruzalémě mohla v OSN a před celým světem prohlásit: „O čem ti Palestinci mluví? At' jsou rádi, že je mezi sebou necháme klidně žít! Nás je většina! Vedle menšinového arabského Jeruzaléma je tu většinový izraelský Jeruzalém, Betlém, Nazaret, Caesarea i Haifa s ostatními městy i venkovem, tak co ti palestínští Arabové - křesťané i muslimové - ještě chtějí? Jestli se jim v Izraeli nelíbí, tak at' se klidně od nás vystěhují! My jsme trpěliví a máme nato dost času.“

● ● ●
Port-au-Prince. — V Haiti zůstává situace nejasná; stále tam pokračují násilnosti. V hlavním městě jsou v noci civilisté i vojáci napadáni útočníky, ozbrojenými automatickými zbraněmi, někdy dokonce oděnými do vojenských uniforem. Obětí mi jsou mimo jiné právníci, soudní zaměstnanci a vládní kritikové, kteří jsou zbiti,

pořezáni noží, uvězněni, postřeleni a někdy i zastřeleni. Každodenně prý je několik mrtvých. „Čty smrti“ na venkově přepadají a olupují domy a znásilňují ženy. Dne 11. listopadu bylo v autě objeveno mrtvé tělo Louis-Marie Bonnetta, dohlázele na emigrační department, švagra gen. Prospera Avrila, nového vládce Haiti. Auto bylo prostřeleno kulkami a nikdo neví, proč byl zavražděn. Už v neděli 6. listopadu zemřel také záhadným způsobem pluk. Jean-Claude Paul, velmi mocná vojenská osobnost, velitel elitního sboru, který byl před dvěma měsíci náhle poslán do výslužby, protože se mohl stát mocným sokem gen. Avrila. Vyslovuje se domněnka, že byl otráven. V posledním měsíci bylo také zatčeno 14 důstojníků, kteří dopomohli Avrillovi k moci při státním převratě. Gen. Avril dříve slíbil, že bude znovu přijata demokratická ústava, odhlasovaná při referendu v r. 1987, avšak zrušená gen. Namphy, když se zmocnil vlády; rovněž sliboval svobodné, demokratické volby pro zvolení nové vlády samotným haitským lidem. Nyní však prohlašuje, že prý Haiti „chybí pro demokracii politická vyžralost“. Mnozí Hait'ané se domnívají, že gen. Avril ve skutečnosti chce být v Haiti diktátorem, podobně jako byli Duvalierové a gen. Namphy, kterého Avril svrhl při novém státním převratě. Washington nechoval důvěru vůči gen. Avrillovi hned od začátku, a proto neobnovil svou

ekonomickou výpomoc Haiti, která obnášela 90 milionů dolarů ročně. Mluví Bílého domu říkají, že haitská vláda dosud nespĺnila podmínky reformy, vyslovené presidentem Reaganem, pro obnovení US finanční výpomoci republice Haiti.

● ● ●
Colombo. — Ve Sri Lance - (dřívější ostrov Ceylon) - dosud neexistuje mír mezi sinhalskou většinovou vládou a guerily tamilské menšiny. Vláda nabídla Tamilům větší samosprávu, avšak jejich guerilové tuto nabídku odmítli. - Chtějí totiž plnou samostatnost Tamilů - a pokračují se svých bojích proti vládě a také proti indické armádě, která na žádost vlády Sri Lanky přijela do země a snaží se tam udržovat pořádek a bezpečnost. V sinhalské většině se vytvořilo militantní hnutí, zvané „Lidová fronta osvobození“, které bojuje proti jakýmkoliv vládním ústupkům vůči tamilské většině. Nyní požaduje rezignaci vlády presidenta J.E. Jayerwardene a svolání nových parlamentních voleb: svůj požadavek si chce vynutit stávkami v přístavech, v bankách, v dopravnictví a v potravinářství. Zároveň hrozí zabitím každého, kdo by pomáhal vládním úřadům o dorozumění se s Tamily. Kvůli těmto nepokojům vláda Sri Lanky právě rozkázala všem cizím turistům, aby ihned opustili zemi, a varovala své občany, že budou zastřeleni všichni ti, kteří budou stávky organizovat.

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING

SERVICE

24 HOURS

☎ 387 - 7000

NESEM VÁM NOVINY!!!

For Christmas enjoyment & gifts - lovely cassette of Czech Christmas carols & hymns. Also available is polka & waltz classic favorites cassette.

Lyrics included - 17 songs on each 40-min. tape.

Price: \$8.50 plus \$1.50 shipping per tape.

Write: East Bernard Czech Singers,
c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224,
East Bernard, TX 77435.

Specify „Christmas“ or „Classic“.

SPORT

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 13. kola: Opava - Zb. Brno 0:0, KPS Brno - Č. Budějovice 0:2, Teplice - Ústí 2:1, Tábor - Zlín 0:1, Ml. Boleslav - Chomutov 4:0, Liberec - Xaverov 1:0, Fr.-Místek - Slušovice 0:0, Brandýs - Havířov 1:1.

Tabulka:

1. Č.BUDEJOVICE	24:10	23
2. ML. BOLESLAV	27:12	20
3. Z. BRNO	26:10	18
4. HAVÍŘOV	17:12	17
5. CHOMUTOV	12:13	16
6. TEPLICE	23:17	15

7. ZLÍN	15:13	13
8. OPAVA	13:13	13
9. FR. MÍSTEK	15:16	11
10. ÚSTÍ n/L	17:20	11
11. SLUŠOVICE	11:15	11
12. XAVEROV	12:11	10
13. BRANDÝS	13:22	9
14. TÁBOR	12:29	8
15. LIBEREC	16:26	7
16. KPS BRNO	7:21	6

1. S.N.F.L.

Výsledky 14. kola: Pov. Bystřice - Bratislava 3:2, Michalovce - Žilina 1:1, Prešov - Levice 1:2, Čadca - Humenné 2:0, Košice - Jelšava 0:0, Prievidza - Stropkov 1:2, Trebišov - Senica 2:1, Hurbanovo - Šala 2:1.

Tabulka:

1. POV. BYSTRICA	34:15	19
2. ŽILINA	33:15	18
3. PREŠOV	24:14	18
4. PRIEVIDZA	20:12	16
5. JED. KOŠICE	18:12	16
6. ČADCA	20:24	16
7. HURBANOVO	16:19	15
8. ŠALA	20:21	14
9. TREBIŠOV	15:14	14
10. JELŠAVA	15:19	14
11. SENICA	18:15	13
12. MICHALOVCE	21:24	12
13. LEVICE	13:23	12
14. STROPKOV	11:22	11
15. SPOJE	17:26	8
16. HUMENNÉ	8:26	8

KOPANÁ V USA A.I.S.A. Liga

Halové mistrovství profesionální ligy bylo zahájeno v sobotu 5. listopadu. Tato liga má sedm klubů mezi nimiž je také nováček Chicago Power.

Chicago mělo již mnoho profesionálních klubů, bohužel všechny zanikly. Náš nový klub „Power“ má před sebou těžký úkol. Doufejme, že se finančně udrží nad vodou.

První zápas na domácím hřišti na „Horizon“ stadionu sehraje Chicago Power v sobotu dne 26. listopadu proti Milwaukee Wawe. Výkop je stanoven na 7:35 hod. večer.

Vstupenka stojí pouhých 5 dolarů.

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Československo - Norsko 3:2

Přátelské utkání v Bratislavě přilákalo pouze 2,813 diváků.

Mužstvo Československa zahrálo dobře v 1. poločase, když vedlo již 3:1.

Norové se však nevzdali a ve 2. poločase snížili náskok na 3:2.

Branky dali: Griga, Weiss a Luhový; za Norsko Soerloth a Edgestein.

Další mezinárodní výsledky:

Rumunsko - Řecko 3:0
Albánie - Švédsko 1:2
Rakousko - Turecko 3:2
Dánsko - Bulharsko 1:1

I. liga hokeje v Československu

Dobrávky 14. kola: Sparta - Trenčín 3:3, Pardubice - Jihlava 6:2, Bratislava - Pardubice 4:4.

Tabulka po 14. kole:

1. TRENČÍN	58:49	21
2. LITVÍN	71:49	19
3. PARDUBICE	56:39	18
4. KOŠICE	53:49	17
5. PLZEŇ	71:47	16
6. JIHLAVA	41:42	15
7. SPARTA	46:51	14

8. Č. BUDĚJOVICE	43:44	12
9. VÍTKOVICE	44:56	12
10. KLADNO	53:72	11
11. BRATISLAVA	40:59	7
12. ZLÍN	34:55	6

TENIS

Mistrovství Chicaga

Finále:

Navrátilová - Evertová 6:2, 6:2
Hladké vítězství Martiny před pěknou návštěvou 7,214 diváků.
Za své vítězství Martina obdržela odměnu \$50,000.

Lendl do Chicaga

Americká tenisová asociace oznámila, že v pondělí, dne 21. listopadu si zajistila účast Ivana Lendla na exhibici v „Horizon Stadion“.

Jeho soupeřem bude americký reprezentant Davisova poháru Andre Agassi.

Stuttgart - Záp. Německo

Finále:

Mecír - Gomez 6:3, 6:2

Velkého úspěchu dobyt Miroslav Mecír, když ve Stuttgartu porazil favorita tohoto turnaje Andre Gomeze.

Mecír se dostává do formy a již se připravuje na Mistrovství Austrálie koncem prosince t.r.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Výsledky 18. kola: Sparta - Trevians 1:2, R. Wawel - Gr. White 1:0, Vikings - Lightning 3:2, Schwaben - U. Serbs odloženo, Eagles - Kickers odloženo.

Tabulka:

1. EAGLES	40:19	26
2. VIKINGS	35:21	22
3. KICKERS	33:20	21
4. U.SERBS	29:20	20
5. R.WAWEL	27:34	17
6. SCHWABEN	30:25	16
7. SPARTA	18:27	13
8. GR.WHITE	18:27	13
9. LIGHTNING	24:29	12
10. TREVIAN	11:43	6

Vikings - Sparta

V neděli dne 20. listopadu Spartané sehraji odložený zápas proti Vikings na hřišti Niles West H.S. (Austin & Oakton). Výkop je stanoven na 2 hod. odpoledne.

Jarda Fajkus

ČESKÉ KNIHY

Čapek-Chod: Antonín Vondřejc, \$7.25.

Dětské loutkové divadlo 2 (repertoárový sborník pro dětské loutkářské sbory), \$4.50.

Fuchs Gerd: Nultá hodina (román z poválečného Německa), \$5.25.

Jaeger Henry: Jasnovidcem proti své vůli, \$3.95.

Jarošová E.: Dům u dvou skotiků, \$8.50.

Jarošová E.: Mezi starou a novou vlastí, \$8.50.

Matějka Jaroslav: Náš dědek Josef, \$3.75.

Mrštík A. a V.: Rok na vsi I-II, \$10.50.

Pešek Ladislav: Tvář bez masky, \$9.75.

Pospíšil Jiří: Podzimní květy (verše), \$4.00.

Seifert J.: Šel malíř chudě do světa (verše), \$3.50.

Šebor M.: Do třetice a pohádky pro Janu, \$7.00.

Vohryzka-Konopa: Venkov v temnu (násilná socializace čs. zemědělství), \$10.50.

Wittgen Tom: V proudech ledového oceánu, \$4.50.

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Vánoční blahopřání -

české, slovenské, anglické i v jiných řečích.

VIDEOKAZETY: Prodaná nevěsta, \$40.00 - Babička

(Němcová), \$40.00 - Nejlepší člověk (Burian), \$28.00

— pište si o seznam.

Imp. keramika, broušené sklo, granáty, kuchyňské potřeby, rekordy, kazety — pište si o seznam.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyrizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme

česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost

a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům

jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

HLEDÁME ELEKTRIKÁŘE

S PRAXÍ

Angličtina není nutná!

Volejte:

Karol ☎248 - 3031

OSLAVY 28. ŘÍJNA
V NEW YORKU

70. výročí založení Československé republiky vzpomněla česká a slovenská farní komunita při kostele Panny Marie Karmelské v Astorii, NY, v neděli dne 30. října. Mši sv. obětovanou za všechny, kteří se zasloužili o založení a udržení republiky sloužil Otec Alois Vyoral. V kázání vzpomněl zásluh a obětí spojených se založením republiky a zdůraznil potřebu zodpovědnosti a vzájemné lásky, abychom dosáhli opět svobody a udrželi si společný stát Čechů a Slováků. Na konci mše sv. byly zpívány národní hymny a mladá Slovenka - Norika Krupková - přednesla modlitbu za Českos-

lovensko od Karla Čapka. Po mši sv. pak v divadelním sále při kostele byla oslava s kulturním programem a beseda s pohostěním. Projev o významu 28. října pro naše národy a o pohnuté historii sedmdesáti let Československé republiky měl Dr. Bohumír Bunža. Pani Hedvika Krátká přednesla svou vlastenecky procítěnou básně k 28. říjnu. Poté pěvecký sbor „Velhrad“ řízený Miroslavem Lebedou zazpíval Svatováclvaský chorál, Aká si mi krásná od Eugena Suchoně a Rodné brázdy od J.B. Foerstra. Byla to důstojná, početně navštívená oslava tohoto památného a významného jubilea, která vyzněla jako projev oddanosti československé státní myšlence.

Také polští komunisté
se letos vrátili
k původnímu svátku
nezávislosti Polska
z r. 1918 - 11. listopadu

Varšava. — Dne 8. listopadu stávkovali dělníci dvou loděnic v Gdaňsku: loděnice Wisla, vyrábějící jachty a malé čluny, a loděnic pro opravdu lodí, v solidaritě s dělníky Leninových loděnic, na protest proti jejich zavření. Lech Walensa je však několikrát vybídl, aby skončili své protestní stávky. Likvidace Leninových loděnic prý podle mínění jejich správce bude trvat asi dva roky, dojde-li k ní. Proto jejich záchrana dnes ještě není naléhavým problémem. Nejdříve by prý chtěl dosáhnout toho, aby se sešla schůze představitelů Solidarity a vlády, na které by se jednalo o budoucnosti Polska. Pro Polsko prý není jiné řešení než národní smíření, vzájemné ústupky při řešení problémů a sociální, politický a ekonomický pluralismus. O záchranu Leninových loděnic se prý bude bojovat později. Stávky v přítomné době by byly podle jeho smířlivého mínění nevhodné, a kdyby se měly rozšířit, nakonec by mohl ztratit kontrolu nad celou situací, což je zřejmým přáním komunistické vlády. Dělníci obou stávkujících loděnic se tedy nechali Walensou přesvědčit a příští den 9. listopadu se vrátili do práce. Hlavní vůdci stávky loděnic však byli vládou ihned propuštěni z práce. Ve Varšavě vládní mluvčí Jerzy Urban řekl, že zavření Leninových loděnic je „konečné a nezměnitelné“; zároveň pochválil Walensu, že projevil „rozumnou soudnost a realismus“ tím, že stávky neprosazoval. - Dne 11. listopadu Polsko vzpomínalo 70. výročí své nezávislosti, obdržené po první světové válce. Ve Varšavě vládní osobnosti se zúčastnily jednodílnové ceremonie, konané na oslavu tohoto výročí. Bylo to poprvé, že polští komunisté také oslavili výročí zrození kapitalistické a protisovětské polské republiky 11. listopadu 1918, kdy maršál Jozef Piłsudski, odpůrce komunismu, prohlásil nezávislý polský stát - nezávislý také samozřejmě od Sovětského svazu. - Ve Varšavě a v osmi jiných větších městech desetitisíce Poláků konalo toho dne protivládní demonstrace s vášnivým požadavkem „Solidarita! Nezávislost!“ Policie rozháněla demonstranty a několik desítek jich zatkla.

Prosíme, oznamte nám váš
změnu své adresy

Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Po redakční uzávěrce „Vzpomínkového programu“ na náš letošní Národní den českých katolíků, konaného v neděli 2. října 1988 v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské v Cicero, IL., došlo nám ještě několik sponzorství od našich přátel, jejichž jména se již do programu nedostala, poněvadž byl již vytištěn.

S vděčností proto otiskujeme jejich jména alespoň dodatečně v naší svazové rubrice v Hlasu národa.

Jsou to:

Gold Star - Mr. & Mrs. Joseph Fast; Talman home Federal Savings & Loan Association, Chicago; Fidelity Federal Savings & Loan Association of Berwyn.

Silver Star - Mr. & Mrs. Paul Pelnar

Bronze Star - Ann Krippner

Blue Star - Marie Fichtel

Pán Bůh zaplat'.

Josef V. Tománek:

POZDRAV
SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ
(na konvenci v Los Angeles, CA, 13.-15.X. 1988)

Zdravím sjezd náš Svazu českých katolíků, Jejich Excellence, Otce, přátele, v městě Los Angeles, blízko Pacifiku, sestry, bratry, Matky Boží ctitele!

Tyto radostné dny Čechů sněmování, kéž jsou světlou stránkou v našich dějinách! I já vyprošuji Boží požehnání, raduji se z dobré práce, z dobrých snah.

Věrní Bohu, Kristu, Jeho Matce svaté, kdož pracují pro lid Kristu oddaný, símé Boží pravdy všude rozséváte, byt' chtěl ničit Církev d'ábel prohaný.

V další práci bud'te tvrdí jako skála, když dnes kvetou potraty a násilí, aby svatá Víra v duše pronikala, aby Boží zákony vždy platily.

Bližních věrní služebníci, služebnice, pomáháte chudobným a trpícím, láskou lnete k staré vlasti, k Americe. I zde protivník dnes spílá věřícím.

Vždycky odolejte nepřátelům Kříže, kteří místo Bohu d'áblům sloužili. Věřte, že lid český zlomí pouta, mříže. Dejž Bůh, abychom se chvíl těch dožili.

Když sám arcid'ábel proti Bohu brojí, v době mravní zkázy, vražd a podvodů, sestry, bratři, necht' nás svatá Víra pojí. Jen z ní, z Krista čerpá lid svou obrodu!
(New York - 1988)

K 70. VÝROČÍ TRVÁNÍ
ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

*Bud' zdráva naše vlasti milená,
i když jsi od nás tolik vzdálená,
my přec Tě všichni v lásce máme
a Tvého vzniku dnes společně vzpomínáme.*

*Tys přežila sedmdesát dlouhých let,
jméno své proslavila, čímž uznává Tě svět,
nebýt však Čechů a Slováků Ameriky,
sotva by bylo kdy První republiky.*

*Ti na Tvém zrodu zde s nadšením pracovali,
zatímco dobrovolníci v legiích bojovali,
Tví nejlepší synové stáli ve Tvém čele,
by mohli Tě prosadit hrdě a směle.*

*Na celém světě Ti rovné není,
jsi naše v radostech, ale i v utrpení,
přesto, žes přestála války a potupy,
zůstaneš navždy perlou Evropy.*

*Jsi tolik krásná a vždy se budeš skvíti,
i když my dávno v hrobě budem títí,
Tvůj rolník v potu dál bude obdělávat role,
ve větru vlnit se budou žitná pole,*

*na pastvinách rolničky dobytka zvonit,
na lukách sedmikrásky své hlavičky klonit,
rozkvětými květy zas bude vonět máj,
Tys země naše, Tys pozemský ráj!*

*Když se Tvou slavnou probíráme historii,
vzpomínky na zašlé časy v nás ožijí,
tím více se za Tvoje blaho modlíme,
svatého Václava vroucně prosíme,*

*by nedal Ti NIKDY zahynouti,
nám - ni budoucím!*

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

COMMERCIAL
NATIONAL
BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

DOPIS Z TASMÁNIE

Milý pane faráři a věrní čtenáři H.N.

tento článek jsem chtěl už napsat dávno, protože jsem to vše osobně prožíval a od začátku věděl, kam to zestátnění zemědělské půdy povede. Ted' mne ale k napsání těchto řádků přimělo povídání samotného Gorbačova a tak to našim čtenářům posílám.

Srdečně zdraví J.A.N.

x

Jindřich Nermut':

BANKROT KOMUNISTICKÝCH TEORIÍ

„Musíme zaručit zemědělcům, že budou opět pány na půdě, kterou obdělávají“. Tak nějak to nedávno říkal Michail Gorbačov a ani nepřiznal, že takové řeči jsou v naprostém rozporu s fanatickými teoriemi, které před sto lety k věření předkládal Karel Marx, když prohlásil, že „malozemědělec je živél líný a neproduktivní, a že jej bude nutno z lidské společnosti likvidovat.“ Dopusvad se komunisté drželi této zvrácené ideologie a drastickým způsobem likvidovali samostatně hospodařící zemědělce. Ne však proto, že by tito lidé byli líní, ale proto, že svoji pracovní morálkou, láskou k zemědělské půdě, spořádaným rodinným životem a občanskou zodpovědností byli zárukou stability v národě. A to komunisté nemohou nikde potřebovat.

Proto, aby zlomili hrdost a zničili odpor rolníků v Sovětském svazu, vyvraždili komunisté miliony lidí a ti, kteří přežili teror, byli násilím nahánáni do kolchozů.

Výsledek: v konservativním, hospodářsky zaostalém carském Rusku, byla Ukrajina obilnicí průmyslových oblastí Evropy. Rusko vyváželo zemědělské produkty, když tam zemědělec byl vlastníkem, t.j. pánem na polích, která obhospodařoval.

Sovětské kolchozy jsou sice vybavené strojním zařízením, ale nad půdou a vším tím zařízením je centrální komunistická byrokracie; zemědělec je jen bezprávným robotníkem. Proto tam rok od roku jsou žňové výnosy nedostatečné. Nejúrodnější země světa Ukrajina nestačí uživit obyvatele SSSR. Komunističtí diktátoři jsou nuceni dovážet obilí, maso a jiné životní potřeby z kapitalistických zemí. Tam rolníci též zmodernisovali výrobu, ale hospodařili dle staré osvědčené tradice na vlastních rodinných usedlostech. Není proto nic divného, že mnozí tak zvaní komunisté ztrácejí iluze a rozpoznávají blížící se bankrot marxismu.

To veřejně prohlášení Gorbačova o nutné revizi zemědělského vlastnictví půdy a výrobních prostředků je návod k protikomunistické revoluci. Co z toho nakonec vzejde v říši komunistů je těžko odhadnout.

Nás pochopitelně bude zajímat jak se k těmto problémům budou stavět a jak je budou chtít vyřešit pražští místodržící kremelských mocipánů. Zatím nemáme žádných zpráv o tom, že by soudruzi v Praze chtěli dobrovolně následovat vždy tolik vychvalovaný sovětský vzor. I když jsou to zatím jen neplodné řeči a fráze i v Moskvě.

Přitom nesmíme zapomenout a komunistům odpustit, že mají

na svědomí rozvrat nejvyspělejšího zemědělského uspořádání ve střední a východní Evropě, československé zemědělství - intenzivní výrobu založenou na rodinném vlastnictví výrobních prostředků a půdy.

Bylo to kruté období ta padesátá léta na našem venkově! Proti všem falešným slibům a licoměrným zárukám komunistů, že v Československu nebudou rolníkům vyvlastňovat jejich hospodářství, byli tito násilím nuceni vstupovat do tzv. družstev, která - když zbankrotovala, byla slučována do větších organizací několika obcí, anebo byla přímo začleněna do státních velkostatků a z bývalých rolníků - podnikatelů se stali novodobí ujařmení robotníci.

Ještě téměř po čtyřiceti letech násilné kolektivizace jsem tento týden obdržel dopis z Honbic na Chrudimsku. Psal jsem již o tragickém osudu tamějších rolníků, ale chci doložit svoje úvahy i jmény postižených. Největší hospodářství o výměře 50 ha vlastnil v Honbicích ing. Jan Stach. Jeho hospodářství převzali komunisté násilně do národní správy již 1. dubna 1950. Jan Stach byl potom vězněn déle než 3 roky v Jáchymově. V tom samém roce bylo zabaveno hospodářství; Josefa Mikana, který byl násilně vystěhován do Blata, kde pracoval v cibelně a Františka Kučery, který byl vystěhován do Hrochova Týnce, kde pracoval také v cibelně.

V r. 1952 založili v Honbicích JZD a zase rolníci, kteří nechtěli dobrovolně předat svoje polnosti do družstva, byli nuceně vystěhováni z rodné obce: B. Pravda a Z. Kauna do Vesce, L. Koutný do Vlčnova a F. Valenta do Nasavrk. Tito bývalí samostatní rolníci, absolventi hospodářských škol, byli donuceni pracovat jako námezdní dělníci na státních velkostatkách. Jejich odborných znalostí nebylo ekonomicky využito. Jejich vědomosti postřádalo především nově založené JZD, které zkrachovalo již po dvou letech svárů a hádek v r. 1954. Jako všude jinde v podobných případech polnosti družstva převzaly státní velkostatky.

Většina bývalých honbických hospodářů již nežije, jejich děti stárnou a vnuci a vnučky si hledají zaměstnání mimo zemědělství, a tak byli pro výživu národa ztraceni schopní pracovníci - celé rodiny z nichž některé hospodařily na rodových usedlostech více jak tři století. Takovým surovým způsobem byla rozvrácena struktura zemědělství a stabilita

venkova v celém Československu.

Komunisté se dopustili zločinů tím, že nejen věznili, týrali a vraždili tisíce nevinných lidí, ale že zničili základy hospodářské prosperity národa. Toto vše se dělo od r. 1948, tedy přesně sto let od konce selské roboty, která byla zrušena 7. září L.P. 1848 (zase ta osudná osmička v letopočtu). Nyní již jen naivkové ve svobodném světě věří zastaralé ideologii Marxe a Lenina. V Československu již ani vedoucí komunisté těm tlachům určitě nevěří, ale přiznat se k té nevěře nemohou, protože takové přiznání by znamenalo konec jejich násilné diktatury.

Komunismus, ten podvodný zločin 20. století, pravděpodobně také zajde ještě s tímto stoletím. Příští století se musí oprostít ode všech „ismů“ protože všechny podvodné sliby komunistů byly jen „opiem“, kterému jen naivní a závistiví lidé mohli uvěřit.

Lidstvo musí najít cestu z materialistického temna, nechce-li propadnout anarchii. Chci věřit, že v 21. století to budou morální hodnoty, odvozené z Desatera Božích přikázání, kterými se budou řídit příští generace. V těch přikázáních jsou vepsány tisícileté zákony: „Nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví...“

A co my, kteří se toho 21. století snad ani nedožijeme?

Odpověď na tuto otázku dává sama povaha exilu. Mnozí z nás opustili rodnou zemi, protože odporovali komunismu; vydržme tedy v odporu a boji proti tomuto nespravedlivému námi nenáviděnému zlořádu, který tak osudově poznamenal náš život. Bud' me hrdí, že spolu žijeme v pravdě a že jsme odporovali zlu. Vydržme tedy ve svém odporu až do konce.

Milý pane Nermut',

to máte sice ve všem svatosvatou pravdu, ale mluvil jste s některým návštěvníkem, který dnes pracuje na JZD a přijel třeba do USA na návštěvu? To již nejsou ti Vaši vrstevníci s vrozenou láskou k půdě! Ani děti těch, kteří ta pole před komunismem vlastnili dnes říkají, že by je nazpět nechtěli. V JZD si prý dobře vydělají podle jakýchsi jednotek, nijak se nepředfou, jezdí si prý na výlety, obhospodařují si výnosně záhumenky a kašlou na to bude-li úroda na JZD doma včas či nebude. Když „padla“ nechají všeho a jdou si prý na pivo. Ta převýchova lidí bude jednou asi těžká, nezdá se Vám?

Redakce

Také sovětské satelity by chtěli obdržet ze Západu finanční výpomoc

Varšava, Budapešť a Bělehrad pocít'ují značné potíže ve splácení obrovských západních půjček, poskytnutých jim v sedmdesátých letech; zároveň si však uvědomují, že bez další finanční výpomoci ze Západu nebudou schopny provést svou ekonomickou obrodu a budou stále více pozadu za bohatými západními demokraciemi. Zahraniční dluh Polska obnáší už 37 bilionů dolarů, Jugoslávie 21 bilionů dolarů a Maďarska 10.2 bilionu. Nyní komunističtí vládcí Polska, Maďarska a Jugoslávie vidí v ochotě západních bank, poskytnout půjčky Sovětskému svazu, jakési nadějně znamení toho, že Západ nakonec bude ochoten poskytnout výpomoc i pro jejich otřesené hospodářství.

Nový polský ministerský předseda Mieczyslaw Rakowski a jiné vysoké polské vládní autority se netají svým přáním, obdržet pro Polsko další západní ekonomickou výpomoc. Washington však dnes nejeví velký zájem o poskytnutí Varšavě dalších úvěrů, a proto se polské autority spíše obracejí směrem k Bonnu, který nedávno projevil ochotu poskytnout Moskvě obchodní úvěr ve výši 1.6 bilionu dolarů. Jeden západoněmecký diplomat řekl o tom ve Varšavě: „Poláci si stěžují - nám více než jiným západním zemím, že nemají žádnou možnost obdržet úvěr, a že jsou více méně nuceni platit hotovými, když s námi chtějí obchodovat“. Finanční odborníci Západního Německa říkají, že kromě nových úvěrů - nerealisticky vysokých - Poláci požadují ještě také předání technologie, zakládání smíšených podniků, zvýšení západoněmeckého obchodu s Polskem a rozšíření západoněmeckých investic v Polsku. Hlavní překážkou pro poskytnutí dalšího úvěru Polsku je skutečnost, že Polsko už dluhuje Západnímu Německu 8 bilionů dolarů; Bonn je dnes totiž největším věřitelem Polska. Jeden z nich k tomu poznamenal: „Poláci myslí, že naše váhání, poskytnout jim další úvěry, je politicky motivované, a že my je chceme donutit k provedení politických změn. Toto je nesmysl, i když by tak tomu mělo být. Oni nechtějí rozumět našemu hlavnímu důvodu: Jak můžeme spolu jednat o nových půjčkách, když jsme stále jejich největšími věřiteli?“ Západoněmečtí bankéři tedy nejeví ochotu půjčit Polsku

V ZIMĚ ZA SLUNCEM A PŘÍJEMNOU POHODOU

Zájezdy na Floridu, na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Zájezd do Kalifornie, letadlem a busem. 8 dní pobytu s návštěvou zajímavých míst v oblasti Los Angeles a San Diego. Odlet 30. ledna za \$789 a 4. března za \$829.

Zájezd busem na XVII. Slet amerického sokolstva do Omahy NE. Odjezd 20. června, návrat 25. června 1989. Prohlídka zajímavostí Omahy a okolí, 5 nocí ubytování a doprava na Sokolské sletové podniky. Cena \$296.

TUZEX - oblíbený dárek Vaším drahým. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a přesně, zvláště dlouhodobé návštěvy. Máme výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

další peníze. Věc se však prý v Bonnu studuje. Vysloví-li prý vláda ve Varšavě „konkrétnější“ požadavky, a bude-li ochotna navázat realističtější vztahy se Západním Německem, pak „Bonn možná by byl ochoten splnit některá ekonomická přání Varšavy.“ - Britská ministerská předsedkyně Thatcherová za své nedávné návštěvy Polska řekla tamním komunistickým vládcům bez okolků, že nemohou čekat nějakou finanční výpomoc z Anglie dokud nezavedou skutečně demokratické reformy. Železná dáma měla alespoň odvahu klepnout hřebík přímo na hlavičku.

Podle mínění finančních odborníků Jugoslávie si chce v přítomnosti vypůjčit na Západě pouze menší úvěr. V příštích několika letech se prý bude snažit příliš nezvyšovat svůj zahraniční dluh; bude hledět splácet vypůjčené peníze, a bude pouze hledět nahradit tyto své splátky novými úvěry.

Maďarsko, které vloni na podzim obdrželo ze Západního Německa úvěr ve výši jednoho bilionu dolarů, nejeví velký zájem o pouhé peněžní půjčky ze Západu. Jeden maďarský diplomat ve Varšavě o tom řekl: „Naše finanční autority říkají, že více peněz nevyřeší ekonomické problémy Maďarska. Naše problémy budou moci být vyřešeny pouze západními investicemi v naší zemi, společnými podniky atd., protože jen touto cestou přijdou do naší země potřebné znalosti o tom, jak učinit naši produkci účinnější.“ Maďarsko prý pomýšlí dovolit západním společnostem kupovat akcie v maďarských firmách; dokonce chce připustit i případy plného vlastnění maďarských firem cizinci. Také bude dovoleno cizím společnostem zbudovat si v Maďarsku své vlastní firmy, což je tradičními marxistickými zásadami zakázáno. A zmíněný diplomat pokračoval: „Kdyby k nám dnes přijel Rotschild s několika biliony dolarů, asi bychom mu řekli: Ne, děkujeme. Kdyby však řekl, že chce investovat v maďarských firmách několik bilionů, a že je chce zmodernisovat, učinit je výnosnými, poskytnout pracovní místa nezaměstnaným, zatímco naše neúčinné podniky činí úpadek, přijali bychom jeho nabídku s radostí.“ To hlavní však neřekl „na plnou pusu“ ani

ten maďarský diplomat. Musil by totiž přiznat, že marxistický hospodářský systém je v moderním světě naprosto zaostalý a neúčinný, a že tedy patří na smetiště. Jenomže, teorie komunismu o třídním boji jej spojila „pupeční šňůrou“ s diktaturou a s policejní totalitou jedné strany, od níž se nemůže odpoutat bez ztráty nezastoupaných privilegií všech partajníků. A proto ten strach, ten hrozný strach všech organizovaných komunistů i jejich sloužilů před ztrátou těch privilegií a před hněvem zneužitého a podvedeného pracujícího lidu.

Československo, prý velmi „opatrné“ jak politicky tak i finančně, se v přítomnosti nezajímá o obdržení nějakých masivních půjček ze Západu, stejně jako nejeví velký zájem o politické reformy podle Gorbačovova modelu - právě ze strachu před hněvem toho podvedeného lidu, z provedených vražd a nepravostí.

Rumunsko se prý rozhodně nezajímá o další úvěry ze Západu. Vláda diktátora Nicolae Ceausescu naopak v posledních pěti letech splatila celou polovinu zahraničního dluhu Rumunska, který obnášel 10 bilionů dolarů. Jeho obyvatelé si však přitom musili silně utáhnout pásky a odříci si mnohé životní potřeby. Po celé zemi byl nedostatek potravin, elektřiny, topiva a země vyvážela do ciziny vše, co mohla, s výjimkou pouze nejpotřebnějších věcí. Maso se stalo pro nekomunisty těžce dosažitelným luxusem, světla hořela jen několik hodin denně, v úřadech a jinde v práci se netopilo, nebo se vytápělo jen málo, takže bylo nutno nosit rukavice. V Bukurešti koloval jeden vtip: Učitel požádal žáka první třídy obecné školy, aby nakreslil prase. Student však pouze načrtl čtyři prasečí pracky a ocas. Když pak ho učitel zato pokáral, žáček řekl: „Ó, já jsem nevěděl, že chcete, abych nakreslil prase pro export.“

Náboženská glosnost v SSSR je jen povrchní: komunismus nezměnil svůj základní nepřátelský postoj vůči náboženství

Sovětský „Intourist“ organizuje pro cizí návštěvníky SSSR letos „turu milenia“ autobusem; přitom se jim ukazují restaurované kostely a kláštery v Moskvě, v Leningradu a v Kievě. Ukazují se jim budovy starých kostelů a klášterů, které už byly opraveny, a jiné, které se právě opravují. Některé z těchto budov vynikají nad celým okolím svými bělostnými, či pozlacenými kopulemi cibulové podoby, avšak uvnitř se nekonají žádné bohoslužby, ani tam nežijí mniši, nýbrž jsou tam umístěny ateistická či jiná musea. Při každém z těchto kostelů, navštěvovaných turisty, je zřízen obchod s devocionáliemi, ikonami, vyráběnými ve velkém, náboženskými kalendáři, slídovými obrázky, diapositivy, beranicemi s kožešinami, panenkami atd.; za tyto předměty se však přijímají pouze dolary, marky a franky, nikoliv však sovětské rubly. Je vynaložena veškerá péče přesvědčit cizí turisty o tom, že v SSSR se už náboženství nepronásleduje.

V Moskvě, kde žije 8 milionů obyvatel, je otevřeno pouze 48 pravoslavných kostelů; v Leningradě, kde žije 5 milionů lidí, jich je otevřeno 16 a v Kievě, městě s 2,5 miliony obyvatel je pouze 8 pravoslavných kostelů. V celém SSSR je dnes pro 50 milionů věřících otevřeno asi 6,500 pravoslavných kostelů; za carského Ruska jich bylo více než 50 tisíc. V jubilejním roce 1988 se státní tiskárny zavázaly vytisknout 100 tisíc nových biblí, což je jako kapka do moře pro potřeby pravoslavné církve; prý není papíru na vytištění více biblí. Je však dostatek papíru pro publikace komunistické literatury a pro Leninovy spisy, které jsou k dostání v každém knihkupectví a v každém stánku s tiskovinami.

Podle nového zákona, který se připravuje, prý napříště budou poprvé moci popové být členy správní rady svého kostela, která rozhoduje o financích, opravách a personálu farnosti; doposud byli z těchto rad vyloučeni. Novými náboženskými zákony však dále

nebude dovoleno vyučování katechismu či náboženství ani dětí ani dospělých. Pravoslavná církev obdržela v r. 1983 dovolení postavit v Moskvě u restaurovaného kláštera Danilov rezidenci patriarchy s velkou moderní administrativní centrálou. Vedle byl také postaven hotel o 240 pokojích pro nezinárodní návštěvníky.

Po pádu Cařihradu do moci Turků v r. 1453 ruské pravoslaví si osobovalo vůdčí místo ve světě orthodoxních křesťanů a moskevský patriarcha si přivlastnil primát, předtím držený ekumenickým patriarchou v Cařihradě; Moskva se tak stala „Třetím Římem“. Někteří pozorovatelé se domnívají, že nyní sovětské komunisty budou hledět zdůrazňovat toto prvenství moskevského patriarchátu mezi všemi orthodoxními křesťany celého světa, aby je mohli ovlivňovat a zajistit si jejich spolupráci při své všesvětové mírové kampani. Proto bylo postaveno toto moderní ústředí a velký hotel pro návštěvníky. Ruská pravoslavná církev vždycky plně spolupracovala s komunistickou mírovou kampaní. Také úředně schválila sovětskou invazi do Afghánistánu v r. 1979 a předtím v r. 1968 do Československa. Později ve svých prohlášeních vyslovila plný souhlas se sovětskou politikou vůči americkému ochrannému systému „Star Wars“, vůči nukleárním pokusům, vůči Střední Americe a jiným mezinárodním záležitostem, kterýžto postoj pak prosazovala na Západě svým vlivem v tzv. Mezinárodní radě církví. Tak se stala pravoslavná církev nástrojem propagandy komunistické politiky; nyní se chce dosáhnout toho, aby i jiné orthodoxní církve spolupracovaly s komunismem a propagovaly jeho „mírovou politiku.“ A ta část sovětské mládeže, která jeví obnovený zájem o náboženství, má být pravoslavnou církví přiváděna k tomu, aby podporovala politiku komunistické strany.

Komunisté stále chtějí dosáhnout toho, aby svobodné země uvěřily jejich mírové kampani a polevily ve svém úsilí uchovat si vojenskou sílu, zatímco komunisté budou svou vojenskou sílu stále zvětšovat, aby mohli nakonec „prohnitý Západ“ přimět ke kapitulaci, i kdyby jim to mělo trvat ještě dalších sedmdesát let.

Komunismus zůstane prostě komunismem, dokud se nezřekne svého ateismu. Jedním z jeho cílů je totiž právě zničení náboženství; proto není dosud možno brát vážně glosnost, úsměvy a gesta projevované vůči moskevské pravoslavné hierarchii.

Nejkrásnější leningradský kostel stále zůstává ateistickým museem. Nedávno sovětské význačné vládní noviny „Pravda“ přinesly udivený článek s otázkou: „Proč lidé stále chodí na mši?“ Jeho autor si v něm stěžoval, že lidé stále chodí věrně na mši, ačkoliv to jsou většinou jen staré babičky a jejich počet se stále zmenšuje. Skutečnost tohoto horlivého chodění na mši je prý důkazem neúspěchu komunistické strany v jejím boji proti náboženství. A pisatel naléhal na to, aby k nápravě této situace byl rázněji šířen a také plněn „vědecký ateismus“.

Pravdou je, že i za doby glosnosti a perestrojky v SSSR státem sponzorované pronásledování náboženství trvá dále v nezmenšené míře. V přítomnosti stále stovky osob jsou drženy v sovětských pracovních táborech a psychiatrických ústavech pouze proto, že horlivě žily podle svého náboženství a požadovaly náboženskou svobodu. Ačkoliv v jiných oborech byly v SSSR provedeny jakési změny, zákony, které se vztahují na náboženství, zůstaly téměř nezměněny od r. 1929. Náboženská svoboda v SSSR neexistuje. A také ukrajinská katolická církev zůstává nadále zakázána i přes nedávná „gesta“ policejní tolerance při oslavách milenia pokřesťanění Ukrajiny.

MAIL ORDER NOVINKA

Přímý import z Československa.
Krásná chodská keramika, skleněné vánoční ozdoby a ručně malované kraslice (také husí)
Napiště si na listku o katalog s ceníkem.
Nakupujte poštou
J.KETTNER ENTERPRISES
 27 W. 209 Chartwell Dr.
 Winfield, IL 60190

THANKSGIVING DAY GREETINGS FROM
RIVERSIDE SAVINGS
 3300 S. Harlem
 RIVERSIDE, IL.
 ☎ 447-6300

DISCOVERY TRAVEL, INC.

**641 S. La Grange Rd.
 LA GRANGE, IL 60525**

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
 Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
 ☎ (312) 354-7707 večer domů

Take stock in America.

Na Slovensku zemřel nitranský biskup JAN PASZTOR

Praha. Komunistická zpravodajská služba ČTK přinesla zprávu, že 8. listopadu zemřel ve věku 76 let biskup diecéze Nitra na západním Slovensku Jan Pasztor, který prý byl už jistou dobu nemocen. Ještě letos v červnu byl přítomen při biskupském svěcení nově Římem jmenovaného mladého biskupa Jana Sokola pro arcidiecézi Trnavu. Biskupem byl od roku 1973. Jeho smrtí zůstává 10 z 13 římskokatolických diecézí v Československu bez biskupa. Jen nový biskup Sokol je padesátník, ostatním dvěma slovenským biskupům je více než 75 let.

Dříve v tomto roce asi 600,000 československých katolíků podepsalo petici, žádající čs. vládu o více náboženské svobody a o dovolení jmenování nových biskupů. Čs. komunistická vláda však nadále tvrdě odmítá dát náboženskou svobodu a nechce schválit biskupy, které by jmenovala Sv. stolice; přijala by pouze za biskupy členy papežem zakázaného hnutí „Pacem in Terris“, kteří by s vládou spolupracovali pro její politické cíle.

ČISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20¢
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

JIRÍ BALCAR
(1929 - 1988)

**20 Years of
Czechoslovak Art
1968 - 1988**

**A Tribute to Jacques Z. Baruch
Drawings, Paintings, Prints
and Sculpture**
A survey featuring the most
important contemporary
artists of Czechoslovakia
November 4, 1988 - January 11, 1989
A catalog will be available
JACQUES BARUCH GALLERY
40 East Delaware Place
Chicago, IL 60611
Penthouse
(312) 944-3377

KAREL ČAPEK HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

VII

Opilý jde Hordubal měsíční nocí; opilý, neboť odvykl pálenice, neboť odvykl takovým myšlenkám, neboť jde k ženě. Co mrazíš, měsíci — což nejdu dost ticho, tak lehce, tak lehce, že bych ani rosu na trávě nesetřel? Ej, psiska po celé dědině, to jde Juraj Hordubal, po osmi letech se vrací chlap a ruce nese obloukem, aby vzal do nich ženu: tak, teď tě mám plnou náruč a ještě to je málo, brať bych tě do úst a koleny svíral, mezi prsty bych tě chtěl cítit, Polano, Polano! A co mrazíš, ty jeden? Pravda, že jsem opilý, protože jsem pil na kuráž, protože se chci po hlavě vrhnout domů; zavřít oči, zamávat rukama a skočit po hlavě — tu mě máš, Polano, tu a tu a tu, všude, kde jsou tvé ruce, tvé nohy, tvá ústa; ech, jak jsi veliká, co tě je od hlavy k patě, kdy já tě poberu celou.

Hordubal jde měsíční nocí a chvěje se po celém těle. Nezavolať bys, nepromluvil bys v noci měsíční, neuděláš kol na této hladině; ticho, ticho, ten světlý stín jsi ty, nejmenuj mne, to jsem já; tak tiše tě držím, jako když roste strom, a neudělám kol na této hladině, nepromluvíš, nevydechnu; ach, Polano, bylo by slyšet, jak padá hvězda.

Ale ne, k nám měsíc nesvítí, u nás nemrazí měsíc; svítí nad černým lesem, a u nás je tma, taková tma, co dýchá; musíš potmě šátrat rukama a najdeš ženu, spí — nespí, nevidíš ji a je jí tu plno, tiše se ti směje a dělá ti místo; jaképak místo pro takového kolohnáta, nevejdeš se, musíš se vtisknout mezi její paže; a ona ti šeptá do ucha, nevíš co — řeč je chladná, ale teplý je šepot a temný, hned je tu ještě hustší tma, tak hustá a těžká, že ji hmatáš a je to žena, tu vlasy, tu ramena, a dýchá, syká mezi zuby, dýchá ti temně do tváře — Ech, Polano, vyhrkl Hordubal, ach ty!

Tiše otvírá Juraj branku do dvora a chvěje se. Na zápraží sedí Polana v světle měsíčním a čeká. „Ty, Polano,“ bručí Hordubal a srdce mu klesá. „Proč nespíš?“

Polana se zatřásla chladem. „Čekám na tebe. Chtěla jsem se tě zeptat — Loňského roku jsme dostali za pár koní sedm tisíc; tak co ty — co myslíš —“

„A — áno,“ míní Hordubal váhavě. „Dobré je to, což, zítra si o tom povíme —“

„Já chci teď,“ praví Polana tvrdě. „Proto čekám. Já už nechci sloužit kravám... robotit na poli... nu, nechci!“

„Nebudeš,“ povídá Hordubal a dívá se na její ruce, bílé ve světle měsíčním. „Teď jsem tu já, abych robil.“

„A co Štěpán?“

Juraj mlčí, vzdychá, proč zrovna teď o tom mluvit? „Nu,“ bručí, „nebude tu dost práce pro dva.“

„A co koně?“ namítá Polana rychle. „Musí být někdo u koní, a ty koním nerozumíš —“

„Pravda,“ uhýbá Hordubal. „A co, nějak bude.“

„Já to chci vědět,“ naléhá Polana a zatíná pěsti. Ech ty, jaká jsi prudká!

„Jak ty chceš, Polano, jak ty chceš,“ slyší Juraj svůj vlastní hlas. „Zůstane Štěpán, dušinko... Abys věděla, nesu peníze... Všechno ti udělám.“

„Štěpán rozumí koním,“ slyší Hordubal, „nenašel bys takového. Pět let tu slouží —“ Polana vstává, divná a bleďá v světle měsíčním. „Dobrou noc. Jdi tiše, Hafie spí.“

„Co — co ty — kam jdeš?“ udivil se Hordubal.

„Na půdu spat. Ty spíš v jizbě, ty jsi — gazda.“ Něco tvrdého, něco zlého je v Polanině tváři. „Štěpán — spí v konírně.“

Bez hnutí sedí Hordubal na zápraží a zírá do měsíční noci. Tak, tak. Hlava nechce myslet, zdřevěněla: a co mi to sedí v krku, že se to nedá spolknout? Ty spíš v jizbě, ty jsi gazda. Tak je to.

Někde v dálce štěká psisko, ve chlévě zařinčel řetěz

krávy. Ty spíš v jizbě. Ech, hlava pitomá! můžeš jí kroutit a nic, nic — trne jen. Prý gazda. To všechno je tvé, gazdo, ty bílé stěny, dvůr, všechno; jaký jsi ty pán, celou jizbu máš pro sebe, sám se rozvalíš na posteli — inu, gazda! A co že nemohu vstát, co že mám hlavu tak tupou — to snad ta pálenka, dřevěný lž mně nalil žid zrzavý, ale nešel-li jsem z krčmy, jako bych tančil? Tož tak, v jizbě. To chce Polana ucítit gazdu, jako host bude spát — Nesmírná únava padá na Hordubala. Nu ano, chce ona, abych si odpočinul, abych si pohověl po cestě; ba, vždyť nemohu vstát, hloupě, mít nohy jako z rosolu. A měsíc už zalezl za střechu.

„Odbila jedenáctá ho-di-na, chval každý duch Ho-spo-di-na —“ To vyvolává ponocný — v Americe se nevolá, divná je Amerika. Ať mne tu nevidí, hanba by byla, lekl se Hordubal a tiše jako zloděj se krade do jizby. Svléká kabát a slyší slabounký dech — sláva ti, Bože, Polana jen žertovala a spí tady; ach, já hlupák, a já zatím jako pařez na dvorku! Juraj se ticho, ticho krade k posteli a hmatá: to jsou vlásky, to paže tenoučká a chabá — Hafie. Dítě zavrnělo a zarylo se tváří do podušky. Pravda, Hafie. Juraj si ticho sedl na kraj postele, přikreju nožičky dítěti: ech, bože, jak si mám lehnout? dítě bych leda vzbudil. To asi Polana chtěla, aby si dítě zvykalo na tátu. Tož tak, tatko a dítě v jizbě a ona na půdě.

Něco zasvitlo v Jurajovi a — nu, nedá to pokoj. Řekla: Jdu spat na půdu. A třeba to řekla naschvál: ty hloupý, můžeš přijít za mnou, víš, kde jsem: jdu na půdu spat. Na půdě není Hafie. Hordubal stojí ve tmě jako sloup a srdce mu buchá. Polana je hrdá, neřekne: tady mě máš; sám musíš za ní jako za dívčí, potmě budeš šátrat a ona se potichu zasměje, ach, Juro, ty hloupý, osm let na tebe myslím.

Ticho, ticho leze Juraj na půdu. Ach, jaká tma, Polano, kde jsi, slyším ti buchat srdce. „Polano, Polano,“ šeptá Hordubal a hmatá do černa. „Jdi, jdi pryč,“ zasténalo, zajeptalo to ze tmy, „já tě nechci! Prosim tě, prosím tě, Juraji, prosím tě —“

„Já nic, Polano,“ bručí Hordubal nesmírně zmaten. „Já jen... zeptat se, dobře-li tu spíš —“

„Prosím tě, jdi pryč, jdi,“ jektá to ze tmy hrůzou.

„Chtěl jsem ti jen říci,“ koktá Hordubal, „... všechno zůstane, dušinko, jak budeš chtít... i roviny můžeš přikouřit —“

„Jdi, jdi pryč,“ křičí Polana beze smyslů —

— a Juraj neví, jak se dostal dolů, tak nějak, jako by střemhlav padal do propasti. Ale kdež, nepadá, sedí na posledním schodku a padá do propasti. Tak hluboko, Kriste Ježíši, tak hluboko padat! A kdo to tu jiká? To ty, to ty Já nehekám, já se jen pokouším dýchat a nemohu za to, že to tak zaúpí, a zas, a zas! Nu jen si hekej, jsi doma, jsi gazda —

Hordubal se zastavil ve svém pádu, sedí na schodku a civí do tmy. Ty spíš v jizbě, řekla, jsi gazda. Tedy tak ty, Polano: osm let jsi byla svou paní, a teď se zlobíš, že máš mít gazdu nad sebou. Ech, dušinko, podívej se, jaký to gazda: sedí na schodku a fňuká, nos bys mu utřela zástěrou, takový je to hospodář. Hordubal cítí něco na hubě, sahá na to, i můj ty Bože, vždyť je to úsměv. Hordubal se usmívá do tmy; jakýpak gazda, čeledín. Přišel čeledín ke kravám, paní, a ty, Polano, budeš jako statkářka. Nu, vidíš, všechno se to dá srovnat: koně i krávy, Štěpán i Juraj. Krávy ti vypěstuju, Polano, radost se na ně podívat — a ovce; všeho budeš mít, nad vším budeš gazdovat

Tak vida, už to jde dýchat a neheká to; můžeš do sebe nabrat vzduchu jako kovárův měch. Kdežpak, hospodyně, čeledín nepatří do jizby; půjde spat ke kravám, tam je jeho místo. Člověk není aspoň tak sám, slyší někoho dýchat; stane se mu, že z ničeho nic promluví nahlas a sám se toho lekne, ale ke krávě se může promluvit: otočí hlavu a poslouchá. Dobře se v kravě spí.

Ticho, ticho jde Juraj do chléva; teplý pach krav ho ovane, pohnul se řetěz na žebří. Héta, kravičky, héta, to jsem já; chvála Bohu, slámy dost pro člověka.

„Odbila dvanáctá ho-di-na, chval každý duch Ho-spo-di-

na, i Ježíše, jeho syna — " Ne, to v Americe nebylo. „Opatrujte světlo, oheň, by nebyl nikomu škoden —“

Tú — tú — tú ponocného roh, jako když bučí kráva.

VIII

Štěpán zapřahá koně k vozu. „Dobrý den, hospodáři,“ volá, „nechcete se podívat dolů na louky?“

Juraj se trochu mračí: což jsem já panský správčík, abych jezdil vozem obhlížet pole? A což, není co robit, není kam jít s kosou na žita; proč bych se nepodíval na Polanino gazdovství?

Široké plátěné gatě má Štěpán a modrou zástěru, — vidět, že je z roviny; a černý je jako cikán. „C — c,“ mlaskne na koně, a už to s rachotem a řinčením letí, Juraj se má co držet žebřiny; ale Štěpán stojí, klobouček nazad, opratě vysoko a pohrává bičem nad šijemi koní. Nu, nu, pomalu, není tak naspěch.

„Ech ty,“ povídá Juraj nespokojeně, „co tak táhneš koně u huby? Vidiš, jak melou pysky, bolí je to.“

Štěpán se obrací a zubí se. „To se musí, pane,“ povídá. „Aby nesli hlavu nahoru.“

„A k čemu,“ namítá Hordubal. „Ať nesou hlavu, jak jim narostla.“

„To se dobře platí, hospodáři,“ vysvětluje Štěpán. „Každý kupec se dívá, nese-li kuň hlavu hore. Pozírejte, pane, pozírejte, teď běží dobře: po zadních nohách, a předníma jen tak hrabou po zemi. C — c.“

„A nežeň je tak,“ volá Hordubal.

„Učí se běhat,“ praví Manya lhostejně. „Ať se učí. Co, pane, s pomalým koněm?“

Vozí-li Štěpán takto Polanu? přemítá Hordubal. Celá dědina se ohlíží: to jede Hordubalova žena, inu, jako statkářka; ruce založí a jede si. A co by nezpychla? myslí si Juraj. Chvála Bohu, je jiná než druhé ženštiny, tvrdá a rovná jako sloup; zřídila dvorec jako kaštel, sedm tisíc stržila za pár koní, tak co, má proč nést hlavu nahoru. To se, brachu, dobře platí.

„Tak tady je ta rovina,“ ukazuje Štěpán bičem. „Až po ty akáty patří paní.“

Hordubal slézá s vozu jako rozlámaný. Roztrásl jsi mnc, čerte. Tak to je ta rovina; pravda, tráva až po pás, ale suchá a tvrdá — nepovídej, to není řepná půda, to je step.

Manya se drbe na šíji. „Přikoupit té roviny až tamto, hospodáři, třicet koní by se tu dalo pást.“

„Nu — u,“ namítá Hordubal, „žír to, holenku, zrovna není.“

„Jaký žír?“ šklebí se Manya. „Kuň má být, pane, suchý. Ci chcete krmit koně pro řezníka?“

Hordubal neodpovídá a jde ke koním, plácá je po lysině. „No — no — no, malý, neboj se, jsi chlapíček. Co, stříháš ušima? A ty, ach, ty jsi moudrá! Co hrabeš, co bys chtěla?“

Štěpán vypřahá koně, vztyčí se a povídá nějak ostře: „Nemluvit na koně, pane. Změknou.“

Hordubal se k němu prudce obrací: Co ty tak na gazdu. A co, to on třeba jen tak, aby si na mne koně nezvykli. A já se ti do tvých koní míchat nebudu, ty somáre; nu, nu, nemusíš se mračit.

Štěpán nechává koně volně pást a bere kosu, bude kosit seno; jaký hlupák, nevzal s sebou ani druhou kosu. Juraj povzdychl a zírá přes roviny k vrchům nad Krivou. Tam jsou aspoň pořádná pole — pravda, samý kámen, ale jsou to pole: brambory, ovsy, žita — někde žito ještě stojí, někde už vázou snopky — „A kdože, Štěpáne, koupil to naše pole nahore?“

„Nějaký Pjosa,“ povídá Manya.

Aha, Pjosa, Andrej Pjosa Husár; a proto on se v krčmě nehlásil, styděl se, že ženskou připravil o pole. Juraj zírá k vrchům, divné, jako by pole Hordubalů seběhla s hor a sedla si do roviny —

„A Rybáry jsou tady dole?“ ptá se Juraj.

„Tady dole,“ povídá Štěpán. „V tuto stranu, tři hodiny cesty odtud.“

(Pokračování příště)

Čs. komunisté najednou vysvětlují Západu náboženskou situaci u nás

Na přelomu letošního června a července se v Západním Německu objevil ředitel sekretariátu pro církevní záležitosti při československé vládě ing. Vladimír Janků. Doprovázel jej děkan evangelické teologické fakulty v Bratislavě dr. Gábriš a českoslovenští diplomaté, akreditovaní v Bonnu.

Vypadalo to na jakousi udobřovací misi, na akci dobré vůle vůči západoněmeckým katolíkům a vůbec křesťanům, kterým naše církev, a také pokladna, vděčí za mnohé. Taková návštěva je také kuriózum - jen si zkuste představit podobnou cestu zástupce západoněmecké vlády pro církevní otázky po vlastech českých, s úkolem vysvětlovat církevní politiku ve své zemi! Právě to bylo totiž tématem různých setkání ing. Janků v různých západoněmeckých městech - ať už úmyslně, nebo neúmyslně, to jest pod vlivem otázek, které mu spontánně kladli jeho posluchači. O vlastním cíli celé akce mohou panovat různé dohady, nicméně není na škodu položit jeho prostřednictvím československé vládě otázky, které čeští a slovenští katolíci ve vlastní zemi vládě položit nemohou prostě proto, že jim k tomu není dána nejmenší příležitost; nepochybně také proto, že jeho celek neobhospodařují přímo žádné šesti a víceciferné konto v příslušné měně.

Takové otázky mu mohou zatím klást jen v NSR a na mnoha místech mu také byly položeny. V Mnichově, ve farním sále kostela svatě Uršuly mu jich byla položena celá řada a některé z odpovědí stojí za zaznamenání, už pro porovnání s praxí, která bude následovat jako jejich dementi. Naším úkolem zde venku bude upozornit na ni širokou veřejnost v Německu, jejíž názor bude hrát důležitou roli i v dalších stycích mezi oběma zeměmi. Je pravda, že naše hodně nepružná strana a vláda v tomto ohledu docílila v porovnání s takovým Polskem nebo Maďarskem zatím jen velmi omezených úspěchů.

Zaznamenejme tedy alespoň některé z výroků tohoto nepopovolanějšího strůjce státní politiky vůči církvím u nás.

Na otázku po vztazích v období vlády Klementa Gottwalda, tedy bezprostředně po únoru 1948, připustil ing. Janků, že se vláda vůči církvím dopustila tehdy řady chyb. Pospíšil si sice s tvrzením, že se jich

dopouštěla i církev ve vztahu ke státu, ale bude přesto zajímavé sledovat, zda o těchto chybách u nás ještě někdy někde bude řeč a zda budou vyvozeny nějaké následky, např. pro jejich oběti a pro budoucí vztahy mezi oběma nevyhnutelnými partnery.

Na otázku po odnímání státního souhlasu kněžím odpověděl ing. Janků, že za jeho působení k takovému zákroku došlo jen v pouhé desítky případů, odůvodněných i vnitrocírkevními problémy. Viditelně považuje takové počínání za své přirozené právo a honosí se tím, jak málo jej využívá. Nebylo by marné jeho tvrzení nejdříve ověřit a hlavně poukázat při vhodných příležitostech na neudržitelnost situace, ve které funkci biskupa vykonává církevní tajemník. Církev nabízí v poslední době jednoduché a v cizině dostatečně osvědčené řešení problému formou odluky církve od státu. Stát by tím byl zbaven této jemu jistě velmi nepříjemné povinnosti urovnávat vnitrocírkevní konflikty mezi nižším a vyšším klérem, i finančních nákladů spojených s udržováním životní úrovně kněží u nás vůbec.

Pozoruhodně odpověděl tazatelům také na otázku, zda souhlasí s návštěvou Jana Pavla II. u nás při příležitosti kanonizace blahoslavené Anežky České v Praze. Ing. Jan-

ků odpověděl doslova, že učiní všechno pro to, aby se taková návštěva uskutečnila. Jelikož k ní ze strany vlády stačí poměrně málo, totiž pozvání do Vatikánu, bude celkem snadné ověřit si, jak byla tato odpověď myšlena. Že je sám v zemi jen malým pánem, ovšem naznačil host tím, když řekl, že bude muset na hranicích schovat dobře knížku o situaci křesťanů u nás, vydanou nakladatelstvím OPUS BONUM, která mu při té příležitosti byla předána. Jinak by mu prý mohla být celničky zabavena. Jak vidět, mnoho se toho u nás na poli křesťanské literatury zatím nezměnilo, přes všechno vření u nás a na východ od nás. Jak na to jít, aby se situace začala opravdu zlepšovat, zůstalo nevyřčeno. Ani doprovod ing. Janků se k této otázce přímo nevyjádřil. Určité, konkrétní návrhy přinesl nedávno kardinál Tomášek ve svém memorandu a petice katolíkům, která je rozpracována. Ing. Janků se spokojil s tvrzením, že tento text obsahuje mnoho požadavků nespelnitelných. Nezbývá nám než doufat, že aspoň ty ostatní - nebo některé z těch ostatních - přece jen nakonec splněny budou. O tom ale nic konkrétního nebylo řečeno. Že by z opatrnosti, aby nebyla rušena příslušná a proslulá vyjednávání, která jsou u nás v běhu takřka od nepaměti?

Petr Kolář

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

VOICE OF THE NATION

PROTEST STATE DEPARTMENTU PROTI HRUBÉMU ZÁKROKU POLICIE PROTI ČS. OBČANŮM U PŘÍLEŽITOSTI KOMEMORACE 28. ŘÍJNA V PRAZE A DALŠÍ PROTEST VE VÍDNI

Jak jsme již oznámili v Hlasu národa bylo proti hrubému zákroku čs. policie proti československým občanům v Praze dne 28. října 1988 protestováno americkým ministerstvem zahraničních věcí a zástupci několika delegací na Následné konferenci, konané v rámci CSCE ve Vídni. K protestům americké, britské, kanadské, italské a švédské delegace se přidala i delegace holandská, která nařkla policii z užívání metod, běžných před mnoha léty a československou vládu z upírání „práva na svobodu pro-

jevu". Na to čs. delegát František Doležal odpověděl, že československá vláda byla nucena vyslat policii proti účastníkům manifestace, protože se jednalo o manifestaci ilegální a nařkl západní diplomaty a západní sdělovací prostředky z toho, že byli v událostech 28. října 1988 v Praze „zapleteni". Americká a kanadská delegace zamítly toto „vysvětlení" s tím, že Mr. Doležal nepodal žádné informace o tom, čím se českoslovenští občané provinili a proč byli zatýkáni.

State Department vydal již 28. října ostrý protest proti policejnímu zákroku proti československým občanům, který byl do Československa také vyslán Hlasem Ameriky a Svobodnou Evropou. Níže přinášíme plné znění prohlášení State Departmentu.

-afa-

STATEMENT OF THE US DEPARTMENT October 28, 1988 CZECHOSLOVAK POLICE DETAIN PROMINENT DISSIDENTS

WE WERE PLEASED TO NOTE THAT THE ANNIVERSARY OF THE ESTABLISHMENT OF THE FIRST CZECHOSLOVAK REPUBLIC WAS TO BE CELEBRATED IN CZECHOSLOVAKIA THIS YEAR FOR THE FIRST TIME SINCE 1951. THE UNITED STATES PLAYED A ROLE IN THE ESTABLISHMENT OF INDEPENDENT CZECHOSLOVAKIA, AND AMERICANS ARE PROUD OF THAT ROLE. AS DEPUTY SECRETARY WHITEHEAD SAID IN HIS PRESS CONFERENCE IN PRAGUE OCTOBER 16, MANY PEOPLE EXPRESSED TO HIM THEIR DESIRE TO COMMEMORATE THE ANNIVERSARY IN A FITTING AND DIGNIFIED FASHION, AND IT SEEMED AN OPPORTUNITY FOR ALL CZECHOSLOVAKS TO RECOMMIT THEMSELVES TO BUILDING A MORE PROSPEROUS AND FREER NATION. WE EXPRESSED OUR HOPE THAT THIS OPPORTUNITY WOULD BE TAKEN.

UNFORTUNATELY, THE CZECHOSLOVAK AUTHORITIES HAVE CHOSEN NOT TO SEIZE THE OPPORTUNITY. CZECHOSLOVAK POLICE YESTERDAY DETAINED MORE THAN FIFTY PROMINENT DISSIDENTS ON THE EVE OF THE 70TH ANNIVERSARY OF THE FOUNDING OF THE REPUBLIC. THE DETENTIONS WERE AIMED AT PREVENTING AN UNOFFICIAL COMMEMORATION OF THE ANNIVERSARY SCHEDULED FOR TODAY IN PRAGUE.

WE REGRET THESE DETENTIONS AND URGE THE IMMEDIATE RELEASE OF THOSE TAKEN INTO CUSTODY. THE DETENTIONS SHOW THAT CZECHOSLOVAKIA HAS FAR TO GO TO BRIDGE THE CHASM BETWEEN THE CURRENT PRACTICES OF THE AUTHORITIES AND THE DEMOCRATIC IDEALS UPON WHICH THE COUNTRY WAS FOUNDED. WE WILL CONTINUE TO SUPPORT THOSE IN CZECHOSLOVAKIA WHO WORK FOR THE DAY WHEN THE GAP WILL BE CLOSE.

„St. Wenceslaus Day" Celebration in Cleveland, OH. (Oct. 2, 1988)

This is Respect Life Month, as we pay special attention to the life of the aged, the unborn, the handicapped, the complete fabric of life. It is appropriate then that we also focus our attention on the life of the Church and of the faithful, especially, in the country of Czechoslovakia. The majority of the Czechoslovakia, 70 % are Catholic. The state controls all the finances of the Church and has denied the Church the right to finance its own affairs, as for example, in Poland. No new Churches are being built despite the great need, and old ones are still being closed at the whim of state authorities. 1,200 parishes are without a priest because the state sets the quota for new seminary students. The state has deprived 500 priests of their parishes for violating Article 178 of the criminal code. So, an underground Church and clandestine priests have arisen, but these, then, operate in violation of state law and are, then, regarded as criminal by the state.

9 of 13 dioceses are currently without a bishop; 3 bishops are older than 70 and Cardinal Tomášek is 88. The average sincere lay believer suffers the most. Article 178 „...agitation and obstruction of the state's right to supervise Church and religious societies" is used, against them so it is criminal behavior to mimeograph or distribute religious literature, Bibles, organize religious meetings or even possess religious literature! Even believers, who attend Church with any frequency, are harassed and denied employment, especially teachers. Children of believing parents are often denied their right to a higher education. A special arm of the secret police keeps all religious organizations under observation. Many examples of persecution may be given. Augustine Navratil, a father of 9, was arrested for writing an open letter to the Government, complaining about the lack of religious freedom and raising doubts about the „official news release" on the death of Father Coufal, a successful scientist and clandestine priest. The Government said he committed suicide February 24, 1981. People, who saw his body during the funeral, say that it was terribly battered and

suspected that Father Coufal was beaten to death by the state security people just as Father Jerzy Popieluszko was killed in Poland.

What is also said is there appears to be a conspiracy of silence on the part of the news media; unlike events in Poland, other countries behind the Iron Curtain get little or no publicity in violation of religious rights. We need to make these known and publicized! What is the Church's future? Here are some signs: 200,000 people shocked the government in 1985 on the Summer pilgrimage to Velehrad in Moravia. In the Summer of 1986, 140,000 attended a pilgrimage in Slovakia. By the Spring of 1988, 500,000 signed a petition demanding greater religious freedom in Czechoslovakia. Prague's Cardinal Tomášek told the Publek, a Catholic periodical in Germany: „The Church not only works & prays for the Kingdom of God, but, also, suffers and accepts the Cross in His Name. Some even pay with their blood for this. Christians in the West can help our Church here in Czechos-

lovakia by being more interested in our destiny. Keep informed and tell others what we are going through here. If and when people „outside" stop talking about us, we will die." Please God, and you, this shall not happen.

After 40 years of communist rule in Czechoslovakia there is a growing „hunger and thirst for God", said Cardinal František Tomášek of Prague.

„This religious awakening is seen above all in the industrial cities, in working class neighborhoods, among intellectuals and primarily among youths," he said.

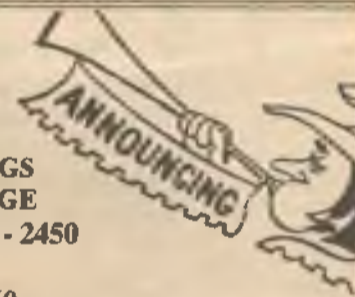
„The number of the faithful and the quality of the faith is growing," he said in an interview published last Sunday in Avvenire, the Italian Catholic newspaper based in Milan.

„Youths are not going with the party, but with the Church," he said. „It is an enigma for many." St. Wenceslas, pray for us.

(Talk delivered by Msgr. Joseph C. Heruday - pastor of St. Wenceslaus Church, Maples Hts., OH.)

THANKSGIVING EVE „Sousedská"

PORK OR DUCK
& POTATO DUMPLINGS
SWEET-SOUR CABBAGE
Call Agnes Haltuch ☎ 429 - 2450
or
Joe Kocab ☎ 883 - 4760
JOE BENO MUSIC

Prodej lotů

úrodné půdy v Arizoně
Wilcox - Arizona
3 loty - každý velikosti 40 akrů.
Možno zakoupit dohromady,
anebo jednotlivě. Cena podle
dohody.

Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330
feetů × 146 feetů. Loty je
možno koupit dohromady,
anebo odděleně: Cena jednoho
lotu \$1,300 anebo podle
dohody.

3) Antioch - Illinois 80 × 126 feetů a 98 × 144 feetů.
Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North
East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo
nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod,
stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebu-
jete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou
nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný
majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit
česky s Jarkou Mlsnou.